

Дејан Здјелар,
предсједник
ГФС Приједор

**ОПТИМИЗАМ И ЧЕСТИТ РАД
ДОНОСЕ РЕЗУЛТАТЕ**

Тубин:

ТЕЛЕВИЗИЈА

ПРИЈЕДОР

**УНАПРЕЂУЈЕ
ПРОДУКЦИЈУ УЗ
ИНВЕСТИЦИЈЕ И
ДОНАЦИЈУ ИЗ
АМЕРИКЕ**

**КОЗАРСКИ
ВЈЕСНИК**

ПРИЈЕДОР, 15. август 2025.

ГОДИНА L

БРОЈ 2602

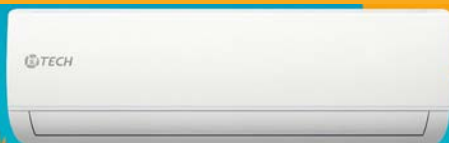
ЦИЈЕНА 1,5 KM

kozarskirtvprijedor@gmail.com

ISSN 0350-9257

**У «КОЗАРСКОМ ВЈЕСНИКУ»
НАГРАДНА ИГРА!!!**

**ЛЈЕТО ПОД КОНТРОЛОМ —
UZ MTECH KLIMU
ZA SVAKI DOM!**

**TEHNO
LINE**
BIJELA TEHNIKA

Пратите нас и не
пропустите прилику да
освојите вриједну награду
«Технолајна» и других
спонзора!

У овом броју купон број 7
ОПШИРНИЈЕ НА 16. СТРАНИ

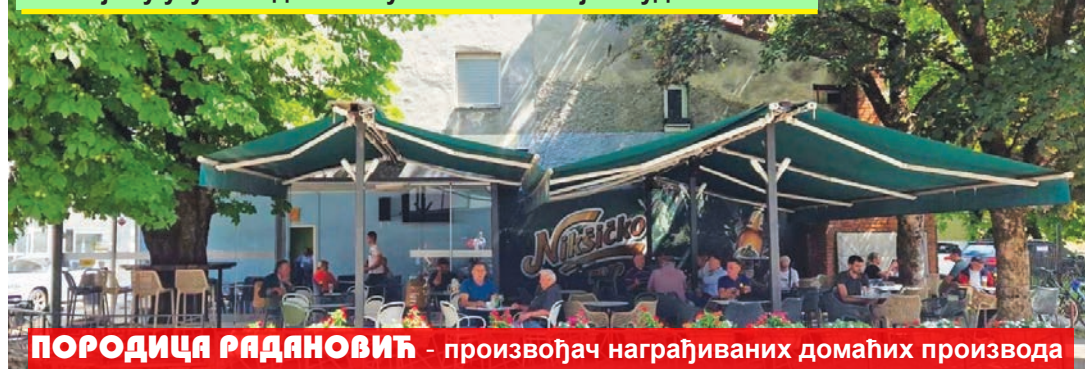
**ПОДРУЧНИ ВРТИЋ „ПАЛЧИЦА“ У ТУКОВИМА
ПОЧИЊЕ СА РАДОМ У СЕПТЕМБРУ**

**ОРГАНИЗАТОРИ „ТУБОРГ ГАРДЕН ФЕСТА“
У ХУМАНОЈ МИСИЈИ:
„НЕВЕНУ“ 10.500 KM, „АНЕМОНИ“ 600 KM**

РЕСТОРАН „ЦЕНТАР“ И БИФЕ „СТАРА КУГЛАНА“

Уживајте у укусима домаће кухиње и богатој понуди пића

ПОРОДИЦА РАДАНОВИЋ - произвођач награђиваних домаћих производа

www.fotometropd.com

Prijedor, Svale bb
Tel: 052/243-220 Fax: 052/243-221

ferumprijedor@gmail.com
www.ferumpd.com

Aleja Kozarskog odreda bb
Prijedor

domdrinic@yahoo.com
065/588-533 052/225-755

ДЕКЛАРАЦИЈОМ ОДБАЧЕНА ПРЕСУДА ПРЕДСЈЕДНИКУ СРПСКЕ КАО АКТ ПОЛИТИЧКОГ ПРИТИСКА

Текст: СРНА

Савез општина и градова Републике Српске усвојио је Декларацију којом одбацује пресуду предсједнику Републике Српске Милораду Додика као политички мотивисану која не одражава дух права ни начела правде већ

је ријеч о акту политичког притиска који покушава да утиче на демократску вољу народа и легитимитет институција Републике Српске. "Ми, начелници и градоначелници, чланови Скупштине Савеза општина и градова Републике Српске изабрани вољом грађана Републике Српске, као најнепосреднији

носиоци демократске суверености, уважавајући Устав Републике Српске, изражавамо забринутост и најоштрије противљење политички мотивисаној пресуди изреченој против предсједника Републике Српске Милорада Додика", наведено је у декларацији усвојеној на

ванредној сједници Савеза.

"Без обзира на политичке разлике које постоје међу нама, сматрамо да не може и не смије постојати ниједна политичка сила, домаћа или страна, која ће одлучивати о томе ко је предсједник Републике Српске, ко су њени посланици и представници, осим самих грађана, у складу са Уставом и Законима Републике Српске", један је од закључака Декларације.

Са сједнице је дата подршка очувању институционалног интегритета Републике Српске и упућен је позив свим надлежним институцијама да остану досљедне Уставу и законима Српске, те да обезбиједе несметано обављање функције предсједника Републике, изабраног вољом грађана.

"У околностима политичког притиска и покушаја делегитимизације изабраних представника, локалне заједнице и њихови представници морају јасно потврдити да су уз

институције Српске и вољу народа као једини извор легитимности и власти", наведено је у Декларацији.

У закључцима Декларације истакнуто је да Република Српска мора остати демократско друштво у којем се воља народа поштује и брани.

Скупштина Савеза усвојила је Декларацију "као израз институционалног става и одговорности према својим грађанима, према институцијама Републике Српске и њеном Уставу и Законима" и предложила је свим скупштинама градова и општина у Републици Српској да је усвоје као закључак у форми Декларације.

У Декларацији је закључено да ће Скупштина Савеза општина и градова ће, као и досадашње, све своје будуће ставове и одлуке доносити полазећи од начела демократске воље народа Републике Српске.

ЗА ОДБРАНУ ОД ПОПЛАВА 68.000 КМ

Текст: СРНА

Град Приједор ће износом од 68.489 КМ финансирати радове на одбрани од поплава, а за извођача радова изабрано је градско предузеће "Комуналне услуге", објавила је Градска управа. Ријеч је о преговарачком поступку без објаве обавјештења о набавци, након што је 28. марта Градски штаб за ванредне ситуације наредио мјере заштите и спасавања сходно проглашеном степе-

ну одбране од поплава.

"На основу ове одлуке, на подручју града Приједора приступило се организованом спровођењу мјера заштите и спасавања угрожених подручја, обезбјеђењем врећа са пијеском, те довољног броја техничке опреме и техничког особља ради интервенције на критичним мјестима, ради спречавања продора воде у стамбене и друге објекте", подсјећају из Градске управе.

ОСНОВАН ДЈЕЧИЈИ ВРТИЋ У ТУКОВИМА

Текст: СРНА

Одборници Скупштине града Приједора усвојили су на 8. сједници Скупштине града одлуку да се у Јавној установи Дјечији вртић «Радост» Приједор оснује нова организациона јединица - подручни вртић «Палчица» у насељу Тукови.

Вршилац дужности директора вртића, Маја Војновић, рекла је да је усвајање ове одлуке предуслов да се ова новина упише у судски регистар, а потом ће се предшколска установа обратити Министарству просвете и културе Републике Српске ради прибављања сагласности и дозволе за

рад.

«Очекујемо да ће вртић с радом почети у септембру. Биће уписана дјеца која су на овогодишњем конкурс остала испод црте, а предност ће имати мјесто становања», рекла је Војновићева.

Она је прецизирала да је капацитет новог вртића 28 дјеце у једној мјешовитој групи односно у узрасту од три до шест година, те нагласила да је град обезбиједио средстава за уређење и опремање простора у подручној школи у Туковима.

«У плану је и Гомјеница с капацитетом такође 28 дјеце, што са Брезичанима које смо основали раније ове године чини нових више од стотину мјеста у јавном вртићу. За Гомјеницу очекујемо да ће с радом почети до краја године», додала је Војновић. На овогодишњи конкурс јавне предшколске установе који је предвиђао упис 140 дјеце пријавило се 509 дјеце.

Тукови су осма организациона јединица, будући да ова јавна предшколска установа има централни објекат «Радост», «Ђурђевак» на Уријама, «Цврчак» и «Сњежана» на Пећанима, «Палчић» у Омарској, «Бамби» у Козарцу и «Симба» у Брезичанима, а Гомјеница ће бити девета.

Покренута "Бизнис мрежа ИНВРС"

БЕСПЛАТНА ПЛАТФОРМА ЗА ПРОМОЦИЈУ БИЗНИСА ОСОБА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ

Текст: КВ

Фонд за професионалну рехабилитацију и запошљавање инвалида Републике Српске представио је нову онлајн платформу под називом "Бизнис мрежа ИНВРС", намијењену промоцији послова и бизниса које воде особе са инвалидитетом.

Стево Пилиповић из Приједора, који се бави производњом намјештаја, истакао је да је досадашња реклама била искључиво путем готових производа, док нова платформа пружа могућност шире промоције и развоја пословања.

Дамјан Драгосављевић, директор предузећа за запошљавање инвалида "Борац" из Србца, нагласио је значај овог пројекта у успостављању комуникације са другим пре-

дузећима и привредним субјектима.

"Бавимо се искључиво наплатом паркинга и одржавањем спомен-обележја проистеклих из Одбрамбено-отаџбинског рата. Ова платформа ће нам помоћи у раду да дођемо до нових контаката" – изјавио је Драгосављевић. Младена Ступар из Умјетничке радионице "Сека сапуни" навела је да без подршке Фонда њихов опстанак не би био могућ.

"Ова платформа је сјајна прилика да се ми предузетници умрежимо и додатно оснажимо", истакла је Ступарева. Раде Карановић, власник фирме "Моћ природе" која је основана 2017. године, сматра да је свака реклама добродошла за мале бизнисе.

"Иако сам у овом послу осам година, ова платформа по-

маже да људи упознају наше производе и да остваримо нове контакте", рекао је Карановић.

Главни програмер платформе, Данијел Ђурлић, појаснио је да је "Бизнис мрежа ИНВРС" креирана с циљем да особама са инвалидитетом омогући лакшу промоцију пословања.

"Платформа је дизајнирана тако да буде приступачна свима, укључујући особе са оштећењем вида и другим врстама инвалидитета", рекао је Ђурлић.

Према ријечима Стевице Дроњка, директора Фонда за професионалну рехабилитацију и запошљавање инвалида РС, пројекат је развијен заједничким снагама особа са инвалидитетом, савеза, организација и привредних друштава, а потпуно је бесплатан.

"Кроз платформу ћемо у наредном периоду представити свих 1.200 бизниса. Сви корисници средстава новчаног стимуланса и поврата доприноса Фонда имаће прилику да се представе широј јавности", нагласио је Дроњак.

Професионална рехабилитација обухвата широк спектар услуга, укључујући стручно усмјеравање, обуку за стицање нових вјештина, те подршку у запошљавању и задржавању на радном мјесту.

Реконструкција водоводне мреже у четири приједорска насеља

МАЊЕ ГУБИТАКА-КВАЛИТЕТНИЈА ВОДА ЗА 900 ДОМАЋИНСТАВА

Водовод Брежичани

Текст: Гордана Каурин

Директор "Водовода" Приједор, Драгослав Кабић, најавио је скори почетак реконструкције водоводне мреже у насељима Урије и Чиркин Поље, као и на потезу од Орловаче до Доњих Гареваца.

Пројекат, који се реализује у сарадњи са Градом Приједором, Владом Републике Српске и Инвестиционом банком, дио је програма ЕИБ 2. Његовом реализацијом побољшаће се квалитет водоснабдијевања за око 900 домаћинстава, а губици воде биће значајно смањени.

"У протеклом мјесецу премашили смо 100 посто наплате, јер је дијаспора по повратку у домовину измирила дуговања, па је јул био рекордан", навео је Кабић.

Паралелно с тим, Град Приједор води пројекат изградње водоводне мреже у Брежичанима, гдје је "Водовод" консултант, а по завршетку ће преузети одржавање система. Мјештани са задовољством ишчекују прикључење на градску воду.

"Значиће нам пуно. Сада користимо сеоску воду која понекад нестане, а имамо и бунаре", рекао је Илија Мутић.

Његов комшија, Ранко Вила, додаје да ће градски водовод бити од велике користи за све мјештане. Кабић истиче да су највећи проблеми на дотрајалој мрежи, гдје су губици воде и даље изнад европских стандарда, иако су смањени за 5–6 одсто у односу на прошлу годину.

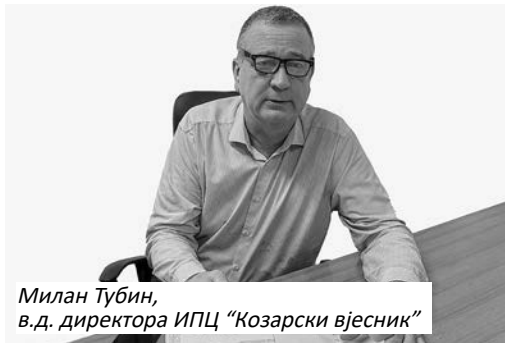
Један од приоритета је и набавка високотлачне цистерне "канал-ЈЕТ" за чишћење канализације, која у Приједору није адекватно одржавана више од 50 година због недостатка опреме.

"Водовод" ће Граду, градоначелнику и Скупштини упутити захтјев за повећање цијене дистрибуције воде за око 3 КМ по рачуну, што, према ријечима директора, не би значајно оптеретило кућне буџете.

"Поскупљење енергената и репроматеријала нас приморава на овај корак, а додатна средства биће усмјерена искључиво на одржавање система", наглашава Кабић.

"Водовод" тренутно запошљава 99 радника, самоодржив је и нема проблема са стручним кадром.

ТЕЛЕВИЗИЈА ПРИЈЕДОР УНАПРЕЂУЈЕ ПРОДУКЦИЈУ УЗ ИНВЕСТИЦИЈЕ И ДОНАЦИЈУ ИЗ АМЕРИКЕ

Милан Тубин,
в.д. директора ИПЦ "Козарски вјесник"

Текст: КВ

Након успјешно завршеног процеса дигитализације преносног сигнала Радио Приједора, чиме је наш локални медиј направио искорак у техничком и програмском развоју и Телевизија Приједор ће у наредних мјесец дана значајно унаприједити своју продукцију, захваљујући донацији Приједорчанина

који тренутно живи у Америци.

Вршилац дужности директора ИПЦ "Козарски вјесник" Милан Тубин, рекао је да су нашој медијској кући већ испоручени рачунари, дронови и пратећа опрема која ће омогућити да се програм емитује у високој ХД резолуцији, која нуди изузетно квалитетнију слику у односу на стандардну дефиницију квалитета слике.

Како је познато Телевизија Приједор основана је 2000. године са циљем производње и емитовања телевизијског програма, чиме је покривена територија града Приједора. Тренутно се на телевизији емитује шест сати програма дневно, а увођењем нове опреме стварају се услови за побољшање како квалитета слике тако и емитовања телевизијских емисија и уживо укључења са терена.

Ова донација представља важан корак у модернизацији локалног медија. Имплементација нове технологије планирана је у наредних мјесец дана.

Дејан Здјелар, председник Градског фудбалског савеза Приједор

ОПТИМИЗАМ И ЧЕСТИТ РАД ДОНОСЕ РЕЗУЛТАТЕ

Текст: Т. Мандић

„Времена пред нама су неизвјесна – све је мање играча и људи спремних да уложе вријеме и новац у клубове малих средина. Изазов ће бити очувати све клубове у такмичењу, али оптимизам и честит рад доносе резултате. Мој главни циљ је да ГФС Приједор коначно почне да ради оно за шта је основан – регистрацију и вођење такмичења. Помагаћемо клубовима у проналажењу средстава, развоју инфраструктуре и омладинског фудбала“, рекао је Здјелар.

Шта Вас је инспирисало да се посветите фудбалу и на крају преузмете вођење ГФС Приједор?

- Од 2011. године, обављао функцију секретара ФК Омарска. Са ФК Омарска сам прошао многе фазе, од великих падова до великих успона, од Регионалне лиге до Прве лиге Републике Српске. Сав мој рад свих ових година је био волонтерски, некоме можда незамисливо, али осјећај да се урадило нешто историјско и добро за фудбал, спорт и уопште своје мјесто је оно што покреће човјека и што се не може надокнадити. Поред овога, био сам и републички фудбалски судија, а 6. сезону сам и делегат на Првој лиги Републике Српске. На изборној Скупштини ГФС Приједор у марту 2024. године једногласно сам изабран за Предсједника ГФС Приједор. Након неколико изборних скупштина, поменуто је прошла у мирној атмосфери и поносан сам што сам добио једногласну подршку свих клубова.

Можете ли нам представити историјат, организациону структуру и тренутне изазове ГФС Приједор?

-Градски фудбалски савез Приједор основан је 2008. године и заједно са ГФС Нови Град и ОФС Козарска Дубица чини Подручни фудбалски савез Приједор. ГФС Приједор је регистрациони савез, трећи по величини у Републици Српској, који броји 20 чланица, а од ове сезоне, надам се и 21 чланицу јер је обновљен рад још једног клуба, ОФК „Јединство“ Тукови. Поред клубова Града Приједор, два члана савеза су и клубови Општине Оштра Лука, ФК „Подгрмеч“ и ФК „Кисељак“. У саставу савеза су 2 клуба женског фудбала, Клуб малог фудбала Приједор и Удружење фудбалских судија и инструктора, организација која окупља активне судије и контролоре суђења Града Приједора.

Клубови чланови ГФС Приједор су: ФК „Рудар- Приједор“ (WWIN liga BiH), ФК „Омарска“ (Прва лига ФСРС), ОФК „Брдо“ (Друга лига – Запад), ФСА, ФК „Козара“ Орловци (Регионална лига Запад), ФК „Гомјеница“, ФК „Слога“, ОФК „Берек 1973“, ФК „Братство“ Козарац, ФК „Љубија“, ОФК „Мраковица“ (IV лига ПФС Приједор), ФК „Брзи“, ОФК „Расавци“, ФК „Радник- Урије“, ФК „Кисељак“, ФК „Подгрмеч“ (V лига ПФС Приједор), КМФ „Приједор“ (Друга фудбалска лига ФСРС), ЖФК „Слога“, ЖФК „Приједор“.

У свим клубовима ГФС Приједор је регистровано 1230 играча свих узраста, од пјетлића до сениора, те се у свим клубовима такмичи око 60 селекција различитих узраста,

од пјетлића до сениора.

И поред чињенице да савез има статус регистрационог савеза, још увијек не функционише у пуном капацитету, односно не ради регистрације и руковођења такмичењима, а што му је и примарна улога у систему фудбалских органа. Управо то успостављање савеза у пуном капацитету је и основни задатак из плана рада који сам изнио на Изборној скупштини у марту 2024. године када сам и изабран за предсједника савеза.

Имам потребу да поменем и све претходне предсједнике ГФС Приједор, од оснивања до данас: Александра Савића, покојног Рифета Блажевића, Славишу Краља и Владимира Стакића. Сви они су имали своју улогу и носили бреме прегласавања од стране друга два савеза, али су успјели сачувати савез и оставити га препознатљивим и стабилним следећим предсједницима. Поред њих, и остале спортске раднике које су учествовали у раду савеза у годинама које су иза нас.

Оно што је најбитније нагласити и истаћи је чињеница да у сваком приједорском клубу раде часни и поштени људи, посебно у клубовима нижих рангова, гдје неријетко сав терет је на леђима пар људи, који одвајају лична средства, вријеме, ресурсе, како би клубови опстали и преживјели. Управо је њихов ангажман највећи и често буду заборављени и непоменути.

Којим све такмичењима руководи ГФС Приједор?

-У протеклим годинама, савез је руководио и организовао такмичење КУП-а ГФС Приједор, најмасовнијег фудбалског такмичења. У такмичењу редовно учествују сви клубови, а финале по правилу буде у првој седмици мјесеца јуна, текуће године. Освајач КУП-а ГФС Приједор се квалификује за завршницу КУП-а ПФС Приједор, а из којег се може изборити пласман у најмасовније и најстарије фудбалско такмичење у Републици Српској, КУП „Др Милан Јелић“. Сваке године такмичење буде добро организовано а финала по правилу буду празници фудбала на Градском стадиону у Приједору. Поред овога, учествујемо у манифестацијама које организује Град Приједор и Фудбалски савез Републике Српске.

ГФС Приједор од априла 2025. године има и свог члана у ИО ФС БИХ. Колико ће то помоћи развоју фудбала у Приједору?

-Указана нам је велика част, да је на изборној скупштини ФС БИХ, одржаној 14.априла ове године, у Извршни одбор савеза, изабран господин Горан Велаула, који је био једногласан приједлог скупштина ГФС Приједор и ПФС Приједор. Функција члана ИО је једна од најбитнијих у оквиру фудбалских органа БИХ, а довољно је рећи да поред Предсједника Вице Зељковића и нашег Горана Велауле, Републику Српску у Извршном одбору представљају још три члана. Сама

чињеница да ни сваки подручни савез није дао свог представника у ИО, даје нам за право да будемо задовољни и да се надамо да ћемо заједнички ангажманом подићи ниво фудбала у нашем матичном савезу али и Републици Српској. Управо ангажманом Горана Велауле, у току 2024. године смо успјели многе ствари да посложимо те коначно након много година промјенимо и Статут ПФС Приједор те повећамо број и могућност одлучивања у Скупштини и Управном одбору ПФС Приједор. Управо је то била претпоставка да након година прегласавања од два мања савеза, створимо услове да, наравно уз сарадњу са свима, креирамо фудбалске процесе који ће имати додатно утицати на развој фудбала на нашим просторима. Најбитнија је ствар је улога у приближавању ставова свих клубова, те се можемо похвалити да смо након неколико година и изборних циклуса постигли јединство у ГФС Приједор те да сам изабран једногласно, а што није био случај на свих претходним скупштинама.

Поред тога, пресудан је његов рад на развоју спортске инфраструктуре. Иницијатива за изградњу помоћног терена са вјештачком травом у Омарској је потекла од господина Велауле који је организовао састанак са Предсједником ФСРС, на којем су били и представници других клубова, а на којем је усаглашено да ће се у Омарској градити терен са умјетном травом. Пројекат је подржао градоначелник Слободан Јавор. Радови су у току. Израду подлоге финансира Град Приједор у укупном износу од 422.000,00 КМ, а набавку и постављање умјетне траве финансира ФСРС.

Поред овог пројекта, градиће се и помоћни терен поред Градског стадиона, а оно што је круна свега је изградња рефлектора на Градском стадиону. Радови су у завршној фази. Реализацијом овог пројекта ће много добити не само наш град и ФК „Рудар- Приједор“, него и сви фудбалски и остали клубови који користе градски стадион, као и навијачи и симпатизери који прате фудбал.

Како оцјењујете сарадњу са Фудбалским савезом Републике Српске и локалном заједницом?

-ГФС Приједор има добру сарадњу са ФСРС. Предсједник Вице Зељковић је неколико пута био у посјети савезу и клубовима, те показао јасно опредељење за развој свих клубова и савеза у цјелини. ФСРС учествује у инфраструктурним пројектима, изградњи помоћног стадиона са вјештачком травом и рефлектора на Градском стадиону, а како је предсједник најавио, у плану су и остали радови на спортској инфраструктури у Граду Приједору.

Имамо добру сарадњу са градоначелником Приједора, господином Слободаном Јавором, те начелником Одјељења за културу, међународну сарадњу, спорт и невладине организације, господи-

ном Александром Миљешићем. На иницијативу Горана Велауле и уз подршку градоначелника Јавора, у буџету Града Приједора су формиране и реализоване ставке које су помогле рад савеза али и набавку спортске опреме за Удружење фудбалских судија и инструктора ГФС Приједор. Поред тога, градоначелник је протекле двије године, од када сам ја на челу савеза генерални покровитељ КУП такмичења.

Битно је нагласити да је доласком Слободана Јавора за градоначелника, буџет за спорт, односно средства која се користе за редовна финансирања клуба, увећан са 300.000,00 на 700.000,00 КМ. Значајно и велико повећање, а настојаћемо да у наредном периоду то буде још и више.

Гдје се данас налазе клубови ГФС Приједор и каква је будућност их?

-Једини смо савез у Републици Српској који је имао част да у години када су се WWIN лига БИХ и М-тел Прва лига скраћивале и када је испало много клубова, да су се наша два клуба изборила за улазак у виши ранг. ФК „Рудар- Приједор“ је изборио улазак у WWIN лига БИХ, а ФК „Омарска“ доминантно освоји Другу лигу- Запад и поново се вратио у Прву лигу РС.

Поред тога, ФК „Омарска“, је најгледанија екипа у Првој лиги и свим осталим лигама, што нас такође чини срећним и поносним.

Мислим да су остали клубови стабилни, али да су времена која су пред нама неизвјесна. Све је мање играча и младих људи који се баве фудбалом, а посебно, све је мање људи који су спремни да дају своје вријеме и новац да би клубови у малим срединама опстајали. Биће прави изазов сачувати да се сви клубови такмиче у наредним годинама, али увијек треба бити оптимистичан и радити са искреним и часним намјерама. Резултат ће увијек доћи.

Какви су планови за наредни период?

-Основни задатак мене лично је да испуним основно из програма рада, а то је да ГФС Приједор коначно, након година борбе, почне да ради оно за шта је основан – регистрацију и руковођење такмичењима. Као трећи највећи савез у Републици Српској, сматрам да имамо довољно капацитета и знања да радимо посао који углавном сви градски и општински савези широм Републике Српске. Помагаћемо клубове у мјери у којој будемо могли, највише на плану разговора и иницијатива за повећање и проналазак средстава за такмичење, те развој спортске инфраструктуре. Радићемо на развоју омладинског фудбала, односно помагаћемо на сваки начин да клубови који су дио савеза имају здраве и стабилне омладинске селекције, које су основ развоја сваког спортског клуба. Битна ствар је и рад на јачању свих кадрова Градског фудбалског савеза Приједор у свим органима, како ПФС Приједор, тако и ФСРС. И даље ћемо бити дио свих манифестација које организује ФСРС и Град Приједор.

ОРГАНИЗАТОРИ „ТУБОРГ ГАРДЕН ФЕСТА“ ДОНИРАЛИ ДИО ПРИХОДА УДРУЖЕЊИМА „НЕВЕН“ И „АНЕМОНА“

Текст: Гордана Каурин

Организатор „Гарден феста“ - агенција „Акорд“ - даровала је Удружењу „Невен“ из Приједора новчану донацију у износу од 10.500 КМ, а Удружењу „Анемона“ 600 КМ. Донације су прикупљене кроз продају дијела улазница током трајања овогодишњег Гарден фестивала. У приједорским удружењима истичу да су ове донације веома значајне.

„Од свега срца захваљујемо свима који су посјетили музички фестивал „Гарден фест“. Ово је за нас, након 38 година по-

стојања, највећа донација коју смо икада примили“, изјавила је Весна Берић, предсједница Удружења родитеља дјеце с посебним потребама „Невен“.

Илинка Мацура, предсједница Удружења Анемона захвалила се организаторима „Гарден феста“ на хуманом гесту. „Средства донирана од стране „Гарден феста“ у потпуности су испунила наше потребе. Успјешно смо завршили и акцију „Колач за дах“ и можемо рећи да смо презадовољни“, рекла је Мацура. Дражен Врховац, власник Агенције „Акорд“,

која је била организатор овогодишњег „Гарден феста“, истакао је да је ове године донесена одлука да се два приједорска удружења подрже донацијама прикупљеним од дијела продатих улазница.

„Сматрам да „Гарден фест“ током свог постојања оправдава своју улогу – промовише хуманитарне активности, урбану културу, дружење и здрав начин живота“, рекао је Врховац новинарима.

Врховцу су испред оба удружења уручене захвалнице и пригодни

поклони. Приједорчани су у двије фестивалске вечери уживали у доброј енергији и врхунској забави, а хуманитарне акције додатно су допринијеле значају ове манифестације.

„Искрено сам задовољан овогодишњим фестивалом, који је оправдао наша очекивања. Ми смо увелико припремамо за следећи фестивал. Наступи већег броја извођача су потврђени и већ сада могу најавити да ће следећи „Гарден фест“ бити још већи и бољи“, поручио је Врховац.

КОРИСНИЦИ ДНЕВНОГ ЦЕНТРА „НЕВЕН“ УЗГАЈАЈУ ОРГАНСКО ПОВРЋЕ

Текст: Гордана Каурин

Корисници приједорског Дневног центра „Невен“ свакодневно у пластенику, који се налази у непосредној близини Удружења родитеља дјеце са сметњама у развоју, убиру плодове свог рада. Путем пластеничке производње активно су радно ангажовани, а узгој поврћа им омогућава стицање и развој радних вјештина, као и већу самосталност. Посебно су срећни јер кроз рад имају прилику за дружење и социјалну интеграцију.

„Волим ово удружење, долазим редовно. Преко викенда ми је мало код куће досадно. Све другаре волим и поштујем. Ово ми је друга кућа. Увијек се занимам за неке радионице“, каже корисник Дневног центра Драган Деспотовић. Седмира Мусић истиче да је у „Невену“ много тога научила.

„Волим све радионице, а кад их немамо, гледамо филмове. Свака радионица ми добро дође и све ми се у удружењу свиђа. Весну, откако сам дошла, зовем друга

мама“, прича она. И Љиљана Зећ дијели исто мишљење.

„Правим ланчиће, наруквице, шта год затреба. Волим рад у кухињи, а иначе сам завршила школу за пекара. Највише уживам у бројању за „Аустронет“ – то ми баш добро иде“, каже Љиљана. Дневни центар има и кухињу у којој се припремају оброци за штићенике, а поврће које беру је потпуно органско, без хемијских третмана.

„Ове производе узгојили смо од сјемења из картица. Припреме су

почеле још зимус. Ниједан комад нисмо купили – паприку, парадајз, першун, целер, патлиџан, краставац и друго све су узгојили сами. Посла има свакодневно – од везивања и заливања биљака до убирања плодова, који на крају завршавају на трпезама“, објашњава предсједница Удружења „Невен“ Весна Берић.

Стечене вјештине корисници ће моћи примјењивати и код куће, у властитим баштама, а заједнички рад у пластенику подстиче тимски дух и сарадњу.

Миленко Радивојац, археолог

АРХЕОЛОГИЈА ЈЕ ИСПУНИЛА МОЈЕ ЖИВОТНЕ СНОВЕ

Текст: Зоран Совиљ

Када је 1948. године рођен Миленко Радивојац, Приједор је имао око десет хиљада становника. На многим мјестима гдје су сада куће, зграде, солитери и пословни објекти, биле су ливаде, житна поља, пијесак или мочваре. Град се мијењао, растао и развијао, а завршивши археологију, Радивојац је кроз професионално, али и лично интересовање, постао хроничар времена у којем живи и сапутник развоја свог града.

Многи детаљи и многе околности обиљежиле су Миленков животни пут, почевши од тренутка рођења и уписивања у матичну књигу рођених.

“Рођен сам 1948. године, 22. децембра, а ћаћа као и сви људи у то вријеме кад се напију, упишу касније, па мене уписах 1. јануара 1949. И ћаћа који је био командир полиције у Омарској, уписа ме у Омарској, а ја сам рођен у данашњој мужичкој школи. У шали сам молио бившег директора ове школе Гојка Рађеновића да стави једну плочицу да пише: овдје се родио Миленко Радивојац”, каже Радивојац. На Радивојаца је рано дјетињство оставило упечатљив траг и усмјерило његов будући животни позив.

“Оно што ми је остало у сјећању, а стари Приједорчани знају, у Приједору је живио један Нурија Пишац. Био је инвалид у руку и ногу, имао је мала колица. Он је становао у близини данашње ‘Патрије’. Пошто у то вријеме није било аута, када је моја мајка дошла возом из Омарске до Приједора да се породи, Нурија Пишац је на колицима довео до породилишта. Та прича о Нурији Пишцу можда је и један од разлога што сам заволио историју града и волио да причам, пишем и биљежим судбине разноразних

људи. Моје најдубље дјетињство којег се сјећам је кућа извјесног Милана Бецнера, пољопривредника, која је прије Другог свјетског рата национализована или продата општини. Ми смо ту становали, налазила се тик изнад рампе на Уријама, тако да сам једном ногом био и Уријаш, а другом становник овог другог дијела града. Кућа у којој сам провео најљепше дјетињство, имала је само два стана, а ту је становао Слободан Зећ, касније познати љекар из Приједора, који је нажалост умро прије неколико година. Нас двојица, који смо исто годиште, од оне мале ноше, туте, па до студентских дана, били смо нераздвојни. Најљепше дјетињство смо проводили ту зато што нам је у близини био отпад. Имали смо улицу која је ишла према Тешинићу, није била асфалтирана и која је често била прашињава. Међутим, захваљујући некој лужини из ‘Целпака’ којом је та улица попрскана, она је постајала

као асфалт тврда. Падало се, гребали смо ноге, рамена, ребра. То је вријеме кад су мале парне локомотиве стално маневрисале идући до рампе и назад. Онда смо ми као клинци, не знам којим поводом, вјероватно као доказ храбрости, кад воз дође с вагонима на рампу, протрчавали испод вагона. Ко успије протрчати, он је јунак. Била је то необично опасна игра. Та улица која је ишла према Уријама, буквално је била наше игралиште, јер дневно је пролазило пар аутомобила. Интересантно, увијек се сјетим једног детаља. Неки аутомобил, умјесто браника, позади је имао металну шипку. Кад стане испред спуштене рампе, нас 4-5 клинаца стане на ту шипку и аутомобил не може да крене пошто је мотор био назад и подигне се предњи крај”, присјећа се Радивојац несташног и лијепог дјетињства.

МАЈКА ЈЕ ЖЕЉЕЛА ДА ПОСТАНЕМ ДОКТОР

Присјећа се Миленко и човјека који је увећало утицао на избор његове будуће професије.

“Преко пута куће у којој сам живио била је кућа Мише Гашића и судбински сам био везан за тог човјека. Нисам ни знао да ће мој живот бити везан за њега и за дјелатност којом се и он бавио. Једне прилике смо, онако играјући се као клинци око куће гдје смо становали, наишли на остатке неког бетона кога смо ми чепркали, чепркали, па дошли скоро до пола метра дубине. Схватили смо да је ту некад био бунар кога је неко затрпао. То истраживање

као да је било предодређено за мене да ће ме упутити на неко занимање којим ћу се касније бавити, односно археологију”, прича Миленко.

Присјећа се и догађаја када је постао увјерен да ће археологија бити његово занимање.

“Чудна случајност ме је определилила да се бавим археологијом. У трећем разреду Гимназије ишли смо на матурску екскурзију у Охрид. Сјећам се, водио нас је Алексије Шћепановић, наш разредник. Један дан, ходајући по Охриду, наишли смо на једно хрватско истраживање на темељима старе цркве коју су Турци срушили, једне византијске цркве, чији су темеље остали у земљи. Турци су изградили џамију и онда нека ископавања која су ту била, утврдила су да постоје темељи цркве. У Охриду су одлучили да иту полуразрушену џамију дижу даље, али да истовремено дижу и зидове византијске цркве, да тако буде дио џамије у цркви, дио цркве у џамији. Мене је то заинтересовало и, за разлику од другара који су цијели дан били на купању, ја сам готово по читав дан вирио шта се ту дешава, а нарочито кад је откривена остава византијског новца, која је у то вријеме била највећа остава пронађена у Југославији”, каже Радивојац и додаје да је то било одлучујуће за избор факултета.

Присјећа се Миленко да је око избора факултета било различитих мишљења у кругу породице. Вјештом упорношћу, чекајући у дугачком реду, у Београду је уписао оно што је желио.

“Мајка као мајка, увијек је

Фото: Независне новине

говорила: 'Мој син ће бити доктор!', као што је говорила мајка Слободана Зеца. Он је постао љекар, ја нисам. Ја сам отишао у Београд да упишем факултет с убјеђењем да би требао бити археолог. Ништа пуно нисам више знао, сем пирамида и нешто о старом Риму, али гдје се студира и како, нисам знао. Одем у Београд и кажу то је на Филозофском факултету. Познам двоје-троје младих људи који су исто дошли нешто да упишу. Прва ствар до које смо дошли у шетњи била је Патријаршија и музеј Патријаршије. Не знам како се десило да уђемо у музеј и то погледамо. Ја онда, како сам био прилично смотан и затворен, кад смо се вратили на факултет, учиним једну ствар која мени до сада није јасна да сам то могао да урадим. Наиме, велики ред за упис студената, јер ту је група и социологија и психологија, десетак има различитих група и сви у једном великом реду. Видим да немам шансе да дођем на ред за два дана. Приметијем да на спрату млади људи пролазе неким ходником и излазе на друга врата. Дођем до једних врата, стоји човјек и пита: 'Куда си ти кренуо?' Ја му кажем, за упис. Каже: 'Ево онај доле ред је за упис.' Кажем му да немам пара, да немам гдје становати и шта јести и, као, покажем му возну карту која вриједи један дан. Замолим га да ме пусти да прођем. Рекао ми је да не долази у обзир и да чекам као сви остали. Ја опет неко кукумавчење, које ми није било баш својствено, и човјек ме пусти. Предам документа, упишем археологију и вратим се у Приједор. Кад сам мајци рекао шта сам уписао, рекла је: 'Па фино, хоћеш ли моћи идуће године да се пребациш на неки други факултет?' Оца који је био страствени ловац, нешто то посебно није ни дотакло."

ПРОФЕСОРИЦА ЗОРА ДАБЕК ПИТАЛА ДА ЛИ САМ НОРМАЛАН

Колико археологија у то вријеме није била популарна у Приједору, види се и из Миленковог разговора, након уписаног факултета, са професорицом историје у приједорској гимназији. "Сретне ме Зора Дабек, професорица историје које се радо сјећам. Пита шта сам уписао. Кад сам рекао археологију, жена поче да ме галами. 'Па, црни Миленко, знаш ли ти ко студира археологију, јеси ли ти нормалан, од чега ћеш да живиш? Па то је само за авантуриста, то студирају дјеца богатих уз нешто друго, који имају обезбијењен живот!' А мени се смркло. Шта ћу, одем на факултет, био вриједан, једноставно било неко друго вријеме. Гледам сад ове студенте којима се, не знам на који све начин, излази у сусрет. Ми смо имали само два испитна рока, јунски и септембарски. И онда су нам се смилували да додају

и јануарски рок, ако је некоме остао само један испит. Ја у јуну положим пет испита и оставим социологију за септембар. И паднем у септембру на том испиту. И припријете они мени да губим студентски кредит, а нисам могао другачије студирати. Губим возну карту за аутобус, губим ово, губим оно и нема него вратити се у Приједор. А ако се једном вратим у Приједор, готово са факултетом. Ја сједнем, навалим на учење и положим тај испит. На другој години сам имао грчки, латински, старословенски, њемачки језик и то ми је добро ишло", истиче Миленко.

Присјећа се и драгих професора академика који су му предавали на факултету.

"Имао сам срећу на археологији

ИСТОВРЕМЕНО ДОБИО ДИПЛОМУ И ПОЗИВ ЗА ВОЈСКУ

Када је завршио факултет, сплетом по њега сретних околности, одмах је могао да почне да ради у приједорском музеју. Али, не долази срећа увијек сама.

"Дођем из Београда ујутро око 6 сати, брат ми отвори врата, а отац ме, онако испод покривача пита: 'Откуд ти?' Рекох му да сам завршио, а он ме пита шта сам завршио. 'Завршио факултет', кажем му, а брат ми још бунован каже: 'Ено ти честитка тамо на столу.' Размишљај, послје подне дипломирао, сјео одмах у воз, дошао, ко ми је прије стигао честитати? Отворим коверту, позив за војску. Треба почети радити,

лика, кажу: «Ми то у Словенији никад нисмо видјели, морамо пренијети нашим колегама.» Била је то прва изложба, а послје кречења музеја, исијецање малих слова. Није било технике, није било копир-апарата, били неки гештетнери, па смо ми то нешто штампали. Да би се нешто зарадило у музеју, Мишо је био човјек који је пазио на сваку пару. Музеј имао тад свој жиро-рачун и било је главно уштедјети новца да би се у децембру подијелила 13. плата. Током године није било повећања плате. И онда је Мишо успио, преко неких својих познаника, рецимо са Привредном банком, да договори један посао, да ми њима урадимо рекламу: 'Откуд вама, дјецо, саонице - купила нам банка, Привредна

Фото: Игор Мотл

да ми професори буду четири академика. Мирослав Гарашанин, Драгосав Срејевић који је откривао Лепенски вир, Бранко Гавела и најбољи византолог свјетски, била је Фанула Папазоглу, Гркиња која је нама предавала. Наша предавања су била више из домена научне фантазије и неких прича, него што је то релација професор-студент. Кренуло се и на прва ископавања. Имао сам прилике да одем до Лепенског вира једно вријеме, а онда негдје на другој години стигао сам до Њемачке, до Келна, на двомјесечно ископавање једног прекрасног палеолитског локалитета старог 11.000 година. То је онда отворило сва врата, па до рата буквално није било археолошког локалитета у Босни и Херцеговини на ком нисам био. Са професором доктором Ђуром Баслером који је радио у Земаљском музеју, који ме је прихватио онако као сина, провео сам најљепше дане и све што сам научио у археологији, научио сам с њим", приповиједа Радивојац.

а позив за војску. Покушам све везе и везице да одложим војску, али не може. У позиву пише да идем у Београд. Вратим се, посао ме чекао, захваљујући том Миши Гашићу и почнем да радим у Музеју Козаре у јулу 1975. године. Први мој посао био је кречење музеја. Кречи Мишо, кречим ја и с нама је радио још један, академски сликар Војо Радосавац, који је био јако интересантна особа. Није нешто нарочито волио музеологију, али у домену примијењене умјетности био је непревазиђен. Штета, касније кад су се појавили рачунари, њега више није било међу живима. Он би на рачуну чуда стварао. Радио је са неким апаратом, па пројектује на зид па прецртава на чаршав, па то је било мучење. Кречимо музеј, кречимо Младенову кућу, у којој се припрема изложба палих бораца града Приједора поводом 27. јула, Дана устанка. На Козари је требало да буди неки збор. Ђуро Пуцар отвара изложбу, дошла словеначка делегација која је нас похва-

банка.' Е сад, треба исјећи мала слова на тапету и онда смо Војо и ја бесконачно дуго исијецали та слова. Сјећам се једног састанка археолошког друштва Босне и Херцеговине у Сарајеву. Представљају мене као младог колегу ријечима како сам почео археологију, а ја им кажем да исијецам слова и кречим музеј. И онда сјећам се те полемике, морамо водити рачуна о младим стручњацима, било је такво вријеме. Било како било, како сам почео тад свашта радити, тако сам радио све до 2014. године кад сам отишао у пензију", присјећа се Радивојац својих почетака у професији коју је одабрао да студира и да му буде животна егзистенција. Миленко Радивојац у Музеју Козаре провео је цијели радни вијек. Био је саставни дио свих културних дешавања у родном граду и оставио значајан траг у подизању свијести о томе колико је култура важна као надоградња друштвеног система и сваког појединца.

ПРОМЈЕНА БОЈЕ РИЈЕКЕ УНЕ НИЈЕ ПРИРОДНИ ФЕНОМЕН

Текст: СРНА

Предсједник Удружења «Грин тим» Нови Град Марио Црнковић рекао је да промјена боје воде у ријеци Уни захтијева хитну анализу узорака, јер није узрокована природним феноменом. Црнковић каже да је евидентно да нечија кривица постоји и позвао надлежне институције у Унско-санском кантону, да у сарадњи са федералним нивоом, не занемарујући важност размјене података са надлежнима из Републике Српске, што

прије пронађу одговоре. «Сви који познајемо Уну неколико деценија, знамо како ријека дише. Врућина и алги је било и биће, било је разних замућења, али ово што се дешава Уни у последње вријеме није узроковано природним феноменом», каже он. Црнковић је истакао да је једини исправан начин да институције раде свој посао и да га обаве у што краћем року. «Хитно урадите све потребне анализе, ту мислимо и на тешке метале», поручио

је он. Црнковић каже да се о доступности воде за пиће не преговара, нити има простора за толеранцију. «Константно се тражи од грађана да вјерују институцијама, хајде да видимо имамо ли разлога вјеровања», каже Црнковић. Он је навео да ће Грин тим искомуницирати са свим надлежним институцијама укључујући и министарства унутрашњих послова. Од прије неколико дана вода у ријеци Уни код Новог Града и узводно је замуће-

на, а представници Института за јавно здравство Републике Српске су узели узорке воде.

ПРВИ ПОЉОПРИВРЕДНИ ДРОН У ПРИЈЕДОРСКОЈ РЕГИЈИ У НОВОМ ГРАДУ

Текст и фото: Радио Нови Град

Први пољопривредни дрон у приједорској регији купио је пољопривредно газдинство Вејновић из Мале

Крупске Рујишке код Новог Града. Докторанд агрономије на новосадском Пољопривредном факултету, на департману пољопривредне технике Срђан Вејновић

рекао је да су дронови савремена технологија која се примјењује у пољопривреди. „На департману смо радили истраживања о овој теми, резултати су били добри, па сам дошао на идеју да овако на нашем газдинству можемо унаприједити производњу“, рекао је Вејновић. Он је навео да је од идеје до набавке дрона прошло око двије године, те да би реализација тешко била могућа без подршке Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Српске. „Цијена софистицираног дрона са опремом је 45.000

КМ, а подршка Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде је 40 одсто“, навео је Вејновић, преноси РТРС. Он је објаснио да дрон носи 50 литара течности, те да се код заштите усјева третирање 21 хектара обави за један час. Према његовим ријечима, уз примјену дрона уштеде су велике, потрошња воде је 10 пута мања него када се користи класична механизација, а штеди се и на гориву. „У односу на постојећу механизацију, дрон има предност кад је у питању примјена на стрмим теренима, може се обављати

третирање кад је земљиште влажно, може се радити по ноћи. Флексибилан је за употребу, може се користити и за веома мале и веома велике површине“, истакао је Вејновић. Након набавке дрона, Вејновић је у Новом Граду регистровао фирму за дистрибуцију дрона. Ово је четврта генерација Вејновића која се бави пољопривредном, тренутно на фарми имају 30 музних грла, са подмлатком око 80 грла. Обрађују више од 400 дулума земље, годишње испоруче око 300.000 литара млијека.

НА "ФЕСТИВАЛУ ОЈКАЧЕ" 18 ИЗВОРНИХ ПЈЕВАЧКИХ ГРУПА ИЗ ПОТКОЗАРЈА

Текст: СРНА

Традиционални такмичарски фестивал «Вече ојкаче» код манастира Моштаница у Козарској Дубици окупиће 18. августа 18 изворних пјевачких група из Поткозарја, а побједницима ће награде уручити предсједник Републике Српске Милорад Додик, који је високи покровитељ манифестације. Савјетник предсједника Републике Српске Милан Љепојевић рекао је да је намјера предсједника Српске да ова манифестација буде регионално препознатљива с обзиром на то да је ојкача изворна пјесма српског народа и

аутентичан дио народне културе и обичаја, који треба његовати, заштитити и очувати као важан дио традиције и идентитета Срба на овим просторима. Љепојевић је навео да ће се учесници из цијелог Поткозарја такмичити за вриједне награде обезбијеђене под покровитељством предсједника Српске Милорада Додика, а да ће ове године први пут бити додијељена и награда од 1.000 КМ за младу ојкачку групу, како би се млађе генерације мотивисале да изводе и чувају ојкачку као изворну народну пјесму. Прва награда износи 10.000 КМ, друга 5.000 КМ, а трећа 3.000 КМ.

На састанку Организационог одбора Фестивала «Вече ојкаче», којим предједава начелник општине Козарска Дубица Игор Савковић, утврђено је да ће манифестација почети 18. августа у 20.00 часова. Савковић је истакао да је важно да се «Вече ојкаче» припреми на најквалитетнији начин, будући да је то догађај који деценијама чува аутентичну народну пјесму поткозарског краја и окупља велики број учесника, вјерника и публике уочи великог празника Српске православне цркве, Преображења Господњег. Старјешина манастира Моштаница игуман Сергије позвао је вјернике да 19. августа присуствују литургији у манастиру Моштаница, који ће дочекати двојицу владика Српске православне цркве, као и традиционалном народном зборању и фестивалу ојкаче уочи овог празника. У ревијалном дијелу фестивала ојкаче наступиће Павлина Радовановић, српска умјетница, извођач етно и духовне музике из Ораховца на Косову и Метохији.

РОДИТЕЉИМА ПРВАЧИЋА ПО 300 КМ

Текст: СРНА

Општина Костајница исплатила је новчану помоћ од по 300 КМ родитељима чија дјеца ове године полазе у први разред Основне школе «Петар Мећава». Начелник општине Никола Јањетовић рекао је да је ова мјера реализована први пут. «Полазак у школу је важан тренутак за свако дијете и породицу, а наш је задатак да будемо подршка. Вјерујемо да ће ова помоћ макар дјелимично олакшати припреме за школу и показати нашу бригу за дјецу и образовање», навео је Јањетовић. Према његовим ријечима, ове године је у први разред коштајничке основне школе уписан 31 ученик. Јањетовић је додао да ће општина наставити са мјерама на унапређењу квалитета живота породица, те подстицању наталитета на подручју ове локалне заједнице, а и ове године ће обезбиједити бесплатне уџбенике за основце.

Бране Радановић, произвођач домаће ракије и љековитих ликера

„ВРИЈЕМЕ ЈЕ ДА ЗАШТИТИМО И БРЕНДИРАМО НАШУ РАКИЈУ“

Текст: Зоран Совиљ

Бране Радановић из Буснова давно је одлучио да настави да се бави послом којим су се бавили његов отац Слободан и деда Ристо. Тако се на имању Радановића производња домаће ракије деценијама није прекидала. Чувајући традицију, Бране данас производи све врсте домаће ракије, а свему томе додао је и производњу разних љековитих ликера.

Бране Радановић каже да се у нашим крајевима може живјети од онога што нам земља и природа нуде. Он је одлучио да производи све врсте домаће ракије и каже да се у том послу, уз довољну посвећеност и одговорност, може и зарадити.

да нађемо ту себи лијепу егзистенцију и да лијепо живимо”, каже Радановић. Често уочавања и искуства из дјетињства помогну приликом избора егзистенцијалног посла и занимања. Примјер за то је и наш саговорник.

“Као дијете одрастао сам у селачкој породици која се бавила пољопривредном производњом, баштанском и вртларском. Од тога су живјели и преживљавали и све своје су били подредили производњи коју су они имали. Да би могли даље да нешто раде, да посију, да плате дневнице људима који су радили, морали су да произведу који литар ракије, гдје су имали сигурну пару. Ако су у својим амбарима имали 50, 100 литара или 200 литара ракије, они су

млијеко, сир и кајмак, што сада недостаје на нашем тржишту. Мораћемо да се вратимо и да кренемо у производњу домаћих производа, као што сам ја кренуо у производњу домаће ракије.

И КОМШИЈАМА ЈЕ ДОБРО КАДА ИМАЈУ КОМЕ ПРОДАТИ ШЉИВЕ

Мој отац се бавио производњом ракије вјероватно зато што је он био човјек весела, желио је да попије и желио је да има нешто, а његов отац је исто се бавио производњом ракије. Тако да је то, могу рећи, наследна производња која се преносила с кољена на кољено. То нас је одржало и то нам је ипак дало да не будемо сиромашни, него да будемо негдје увијек у неком средњем слоју богатих људи гдје су нешто имали, а нису имали превише. Па зато смо и ми остали скромни и скромно смо зарађивали”, наводи Радановић. Производњу ракије Радановић је временом повећавао. Када је година лоша и “обере” му шљиве прије њега, набави их тамо гдје их има и производња се наставља. Његова производња добро дође и комшијама јер када им роди воће, имају га коме продати. “Тренутно имам негдје око 1200 садница воћа. Ту је око хиљаду садница шљиве, а остало је јабука. То не може

ни изблиза да подмири моје тржиште, па сам принуђен да купујем од мјештана који имају својих производа, откупим у мјесту тако да сам добро дошао и њима да они могу да пласирају сигурно своје производе, ако им роди. Уназад неколико година ситуација је таква да нам мразеви, кише и немирје узму плод тако да се дешава да врло тешко можемо то да сачувамо. Миуслио сам да ћу ове године имати око 300 котлова шљиве, односно 30 тона шљиве у котлу, а лоше временске прилике су учиниле своје и биће можда око 100 котлова. Моја производња негде се креће око 1000 котлова. То је могућност да откупљујем од свих комшија и даље из Угљевика, из Брчкога или било где тамо где буде рода, где остану. Они тамо имају некако повољују климу, повољније

је квалитетна и има доста лијепу арому. Ми са својом виљамовком и шљивом можемо да конкуришимо свугдје на тржишту и да будемо велики конкуренти. Код нас има и четинара и лишићара и струјања зрака па преко тога даје посебну арому нашој ракији. Стручњаци када пробају одмах знају са ког је поднебља. Ми морамо да заштитимо географско пројекло своје ракије, морамо радити на томе да брендирамо ракију, да буде препознатљива у свијету и да дође на тржиште. Ракија и добија све већу популарност међу нашим становништвом гдје се више пије него што се до сада пила. Одбацију се сва обојена индустријска пића која нису ни близу здрава колико је шљивовица кад је попијеш. Али све је то здраво у малим количинама. Да не испадне да ја пролагирам како треба пити.

чување, можда имају веће искуство у воћарству него ми, и тако сачувају ту своју воћку, док ми овдје сви стагнирамо”, каже Радановић

РАКИЈА ЈЕ ЗДРАВА У МАЛИМ КОЛИЧИНАМА

Радановић поручује да је домаћа ракија здрава, али не као пијанство већ умјерено и у малим количинама “Ми производимо све врсте воћних ракија, највише доминира шљива, па онда виљамовка, зато што крушка виљамовка доста успијева на нашем подручју, доста

То свакако не, али у малим количинама сигурно је здрава. Стогодишњаци кажу да су увијек уз оброк узимали по чашицу-две ракије”, истиче Радановић.

Поред шљивовице и виљамовке, Радановић производи и јабуковачу, а ту су још ликери и траварица. “Радимо ликере, вишњевацу од вишње, ораховачу из ораха. Радимо траварицу од 11 љековитих трава које скупљамо овдје по нашим пропланцима и онда укисељавамо и држимо у одређеним количинама у прелеченој ракији. Онда још једном препречемо тако да добијемо дуплу или тродуплу дестилацију. Та наша траварица исто је једна од љековитих ракија за коју ја од миља кажем да су то “вендоксин капи” јер све те траве које ми стављамо у траварицу, праве се и те капи”, с поносом нам прича Радановић о својим производима.

„Одлучио сам се да се бавим производњом домаће ракије зато што сам видео да ту може лијепо да се заради и живи. Ова ситуација када индустрија нам не ради, када су многа предзећа угашена, морамо тражити спас у некој производњи, а та производња је да се вратимо домаћој радиности. Да се вратимо у воћарству, повртларству, пољопривреди и можемо

били богати људи, имали су чиме да плате, то им је био новац. Ми сада новац гледамо другачије, другачије дијелимо богатство, али тада су гледали кроз ракију, кроз примања, кроз стоку, кроз благо. Код нас су стоку увијек звали благом и увијек се говорило “идем крава могла је да прехрани једну породицу, а ко је имао двије још више је могао да заради, продајући домаће

“Поткозарје фест 2025”

БОРОВНИЦЕ, МЕД И РАКИЈА ПРИВУКЛИ БРОЈНЕ ПОСЈЕТИОЦЕ

комитената Поткозарске куће.

„За три године рада кроз Поткозарску кућу је прошло хиљаду и посјетилаца и туриста, као и бројних новинара, истраживача и званичних делегација. Излагачи долазе с подручја Поткозарја, града Приједора, Градишке, Бањалуке, Српца, Новог Града, Козарске Дубице. Сви посјетиоци имали су прилику да дегустирају аутохтоне производе из Поткозарја”, рекла је Араманда.

Осим промотивно - продајног карактера, „Поткозарје фест” имао је и такмичарски дио – гласање за најдраже произвођаче путем друштвених мрежа. Посјетиоци су уз дегустацију производа, учествовали у наградној игри, а

Текст: Гордана Каурин

Фото: prijedorgrad.org

Трећи по реду “Поткозарје фест” на Тргу мајора Зорана Карлице, окупио је више од 20 излагача из Приједора те околних градова и општина.

Посјетиоци су имали прилику да уживају у богатој понуди ручних радова, домаћег меда и производа од меда, разних ракија и ликера, сувенира, производа од лешњака и боровница, те многих других делиција из кућне радности. Газдинство „Стојаковић” у власништву супружника Неђе

стимулатора, капи и спрејева са поленом и прополисом, до мелема за његу коже.

Удружење Жена „Србац”, са 45 чланица од којих се 20 бави ручним радовима, привукло је пажњу посјетиоца разноврсном понудом. Весна Смиљанић предсједница овог удружења наводи да су дошле из Српца да би подржале Поткозарску кућу у Приједору, јер су њихови комитенти.

“На штанду смо изложили играчке, пригавке, ташнице, хаљинице, плави вез, домаћи сапун, мацерата уље, мелеме, тинктуре, пекмез од различитог воћа, природни колаген

прехранбене производе и мноштво производа који ће свакако наћи своје купце. Фокусирали смо се на локалне произвођаче. Град Приједор подржава промоцију овог типа и увијек ће подржати овакве манифестације”, рекао је Мудринић.

Дијана Араманда, вршилац дужности директора Туристичке организације Приједор, навела је да је фестивал уприличен у част

купином свјеже лимунаде имали су прилику помоћи Удружењу родитеља дјеце са посебним потребама „Невен”.

Цјелодневну манифестацију употпунио је пригодан музички програм, а „Поткозарје фест” је и ове године био дио програма „Приједорско лјето 2025”.

и Славке учествовало је на “Поткозарје фесту”. Дошли су да подрже Туристичку организацију Приједор и Поткозарску кућу у којој се продају многи њихови производи.

„Имамо у понуди свјеже боровнице, ликере, боровничевац, мармеладе, производе од ароније и друге специјалитете”, каже Славка.

Газдинство „Срдић” представило је палету потпуно природних пчелињих производа – од имуно

и бројне препарате на бази меда”, казала је Смиљанићева.

Фестивал су организовали Туристичка организација Приједор и Град Приједор.

Бранко Мудринић, шеф Кабинета градоначелника, нагласио је значај оваквих манифестација за промоцију локалних вриједности и произвођача.

„Ова манифестација промовише праве вриједности које наш народ деценијама и вијековима ствара и гаји. Изложили су ручне радове ,

"ДРАГОТИЊСКЕ ВЕЧЕРИ" – СПОЈ ТРАДИЦИЈЕ, ЗАЈЕДНИШТВА И БУДУЋНОСТИ

Текст: КВ

Кнежевом шетњом и интонирањем химне Кнежевине Драготиње и Марина те наступом Етно друштва «Српски соколови Козаре», у Горњој Драготињи код Приједора одржана је традиционална 43. манифестација «Драготињске вечери».

Милан Гајић, родом из Доње Драготиње, који данас живи у Гацку, први пут је био у пратњи кнеза.

„Велика ми је част што чувам кнеза. Ово никада раније нисам радио, а обичаје ових простора изузетно волим. Надам се да ћу и наредне године бити изабран“, рекао је Гајић.

Манифестација се традиционално одржава сваке друге суботе у августу и окупља мјештане, госте те оне који су давно напустили родни крај. Ове године «Драготињске вечери» поклопиле су се са празником Светог Пантелејмона, заштитника села Драготиња. „Оваквим окупљањима једни друге истински погледамо у очи

и подсетимо се зашто се сваке године враћамо традицији и нашим коријенима“, казао је прото-намјесник Борис Нарић.

За кнеза је по четврти пут изабран Раде Мандић.

„Пјесма која вечерас одјекује Драготињом буди сеоски дух и

вољу за животом на селу. У кризним временима важно је остати слојан и чувати оно што су нам оставили наши преци“, истакао је Мандић, додавши да је кључ мирног живота поштовање туђег мишљења. По одлуци Совјета Кнежевине, признање почасног

житеља Кнежевине Горње Драготиње и Марина добио је Ранко Колар.

„Драго ми је што се традиција наставља и што видим много младих људи. Република Српска има перспективу – то је најважније“, поручио је Колар.

Предсједница Совјета, Оливера Брдар Мирковић, подсетила је да су «Драготињске вечери» покренуте прије 40 година на иницијативу Симе Брдара, те да су до данас успјешно очуване. Изразила је жељу да манифестација у будућности траје више дана.

Град Приједор већ дуги низ година подржава ову манифестацију, која је препозната као значајна туристичка атракција. У Кнеже-

вини Горње Драготиње и Марина традиција се не чува само ријечима, него и дјелима – «Драготињске вечери» још једном су показале да с поносом поштују прошлост, а храбро граде будућност.

Драготињски кнез, Раде Мандић

Милан Гајић, први пут у пратњи кнеза

Оливера Брдар Мирковић

Ранко Колар, почасни житељ Кнежевине Горње Драготиње и Марина

ДВОГРБЕ КАМИЛЕ НЕСИ И МЕСИ ДОБИЛЕ МЛАДУНЧЕ ПОДНО КОЗАРЕ

Двогрба камила Неси са младунчетом

Текст и фото: Катарина Панић

Мини зоолошки врт у Козаруши код Приједора за три године рада дошао је до више од 40 различитих врста животиња и више од 270 јединки, а најновија атракција је младунче двогрбе камиле које је на свијет дошло прије петнаестак дана.

Ранч „Арис“ води породица Карахоџић, супружници Сафира и Јасмир, и њихови син и снаха Армин и Алма.

Женку двогрбе камиле Неси имају од раније, а недавно су набавили и мужјака којем су дали име Меси.

Прије двадесетак дана примијетили су код женке лактацију и по томе су знали да је на путу принова.

„Алма, која је по звању медицинска сестра, заслужна је што је младунче преживјело. Неко од посјетилаца дошао је да јој јави да је камила почела да се порађа. Алма јој је помагала и у 15.07 часова беба је изашла, али мало након тога отац Меси ју је снажно ударио, што је суровост која није неуобичајена у животињском свијету“, прича Сафира Карахоџић.

Према њеним ријечима, Алма је уз помоћ свог брата и једног радника ранча успјела бебу одвући на сигурно, а потом је мужјака одвојила од мајке и бебе.

Младунче је једно вријеме било без свијести и већ су мислили да неће преживјети.

„А онда је опет неко ко се ту задесио почео да виче: 'Живо је, живо је!' Алма га је његовала и у прво вријеме хранила беби формулама из хумане апотеке, а послије га је мајка, након што се одмориле, прихватила и почела хранити. И то да се женке у прво вријеме клоне младунчета и не дају му ни да им се примакне није нам непознато. То смо

имали и код срна, па у почетку хранимо ми, а мајке младунчад преузму када се одморе од порођаја“, говори Сафира.

Осим срна и камила, у овом зоо врту парили су су и подмладак добијали валаби кенгури, макаки мајмуни, патуљасте козе, ламе, маре, коњ хафлингер и више врста перади.

„Кенгури из торбе не излазе док им не никне длака. Кад изађу, у прво вријеме чим неко наиђе трче назад мами у торбу. Кобила Амели ождријебила је Чилија и обоје су ујакани и увијек је ред за јахање јер јахати могу и дјеца и одрасли, и почетници и зналци. Нојева јаја трошимо, дијелимо родбини и пријатељима, продајемо и држимо као експонат да посјетиоци виде или узму у руке“, каже Сафира.

У ранчу „Арис“ живе и ракун, носати ракун, корњача, јастреб, сњежна сова, орао мишар или скањац, њемачки овчар, кавкаски овчар, више врста зечева, ему, алпака, више врста мајмуна /златноруки тамарин, прстенасторепа лемур и патуљасте мармосет/, златни и сребрни фазани, шкотска говеда, магарац,

бенгалска мачка, плава руска мачка, рибице, патка мандаринка, нанду паунови, канаринци и папагаји.

„Има и других крајности родитељства. Женка макаки мајмуна родила је мртво младунче и не да да га узмемо. Чим јој се приближимо, узима га и неће да га пусти. И тако га је носала три дана. Њен мужјак, познат по оном једном бјекству када су га људи снимили како трчи магистралним путем Приједор – Бањалука, специфичан је по томе што је његује и пази док је трудна и док је младунче скроз масено, а послије је толико агресиван према обома да их морамо раздвајати. Туче их, не да им храну, отима им храну“,

недјељак је нерадни дан и једини нерадни дан. Имамо те информације на Фејсбуку и Инстаграму, оглашавамо се и путем медија, али опет се деси“, истиче Сафира.

У животињском јеловнику су пшеница, кукуруз, трожито, зоб, јечам, датуле, грожђице, мандарине, нектарине, наранџе, банане, хљеб, грешак, мрквца, паприка, кувана тјестенина и рижа, месо, зелена салата, шпинат, блитва.

„Имамо овдје пластеник, снаха и ја то радимо и све што узгојимо, ништа не пропада, све они поједу. Краставце, тиквице, патлиџане, махуне, парадајз, све хоће. Месождери су сова, орао и јастреб. Њима носимо и рибе и

Ранч „Арис“ у Козаруши у власништву породице Карахоџић, Сафире и Јасмира

појашњава Сафира.

За три године рада мини зоо врт имао је хиљаде и хиљаде посјетилаца, највише из приједорске и бањалучке регије и Унско-санског кантона, али и из Сарајева, Загреба и Београда, укључујући екскурзије, организоване доласке и групне посјете.

„Најгоре нам је кад дођу људи понедељком издалека, а од када смо ово отворили, по-

лигње. Мацама и псима узимамо готово суву храну, а сијено и свјежу траву воле ламе, алпаке, кенгури, коњи, говеда, камиле, магарац, као и жито“, додаје Сафира.

С ветеринарском амбулантом имају уговорене услуге и то су најчешће вакцинације и чиповања.

„Има ситуација када не знају шта да раде, па зову Београд за консултације. Питају како да чипују камилу, па им кажу попните се на њу. Е, не пењао се ја, каже наш ветеринар“, смије се Сафира.

Наглашава да је лијеп осјећај кад се устане ујутро и прође кроз врт, па се угледа нови становник.

„Угледаш, на примјер, мале срне. Све то животиње углавном саме одраде, као и у дивљини. Једино са овом камилом што је сада било стресно. Младунче још нема име. Моја унука Ајна је задужена за давање имена животињама, а каже да то није тако једноставан посао“, закључује Сафира.

Мужјак двогрбе камиле Меси

Педесет година од акције “Морава 75”

БРИГАДИРИ “ЉУБИЈСКОГ РУДАРА” ПОНОВО ЗАЈЕДНО НА МРАКОВИЦИ

Текст: Зоран Совиљ

У бившој заједничкој држави коју смо звали Југославија, омладинске радне акције имале су велики значај и утицај на изградњу државе, али и на све оне који су у тим акцијама учествовали. Прије 50 година Омладинска радна бригада “Љубијски рудар” учествовала је на Савезној омладинској радној акцији “Морава 75.” Након пола вијека, некадашњи акцијаши окупили се на Мраковици у просторијама Планинарско скијашког друштва “Љубијски рудар”, који симболично, али и по одређеним активностима, баштини традицију поменуте бригаде. Био је то уистину значајан сусрет”, казао је Божо Грбић, председник Друштва. Омладинску радну бригаду “Љубијски рудар” чинило је 50 омладинаца тада моћног колектива Рудника жељезне руде “Љубија”. Омладинци бригадери добили су сву неопходну подршку, што је поред средстава за рад укључивало музичке инструменте и спортску опрему. Ова бригада била је активна и на локалном нивоу. “Љубијски рудар” као бригада је живио цијеле године. Ми смо од прољећа до јесени изводили акцију у граду и унутар рудника. Копали смо канале за полагање високонапонских каблова, спуштали сајлу на жичари Козин - сепарација и многе друге акције. “Љубијски рудар” је то одрађиво и припремао се за савезну акцију. У међувремену су се људи пријављивали ко је нашао начина да у то вријеме може да иде на

акцију. Углавном, “Љубијски рудар” није никад имао проблема кад се закаже акција и кад се одобри акција да не учествује”, наглашава Грбић.

ОСЛАЊАЛИ СМО СЕ ЈЕДНИ НА ДРУГЕ И ВЈЕРОВАЛИ ЈЕДНИ ДРУГИМА

На Савезној омладинској радној акцији “Морава 75” вриједне руке стотина бригадери градили су насип на Великој Морави код Крушевца. Није било механизације, али је било толико елана и младалачког заноса да је насип толико добро направљен да и након 50 година служи и тај поморавски крај брани од поплава. Међу акцијашима “Љубијског рудара” био је и Бошко Пејић. Каже да је то незабораван период његовог живота и велико животно искуство које му је помогло у каснијем животу. “Било је то неко друго вријеме у којем је омладина имала велику вољу и жељу да ради, да се докажује, да учествује у развоју друштва и државе. Имали смо незаборавна дружења и пријатељства и на радним акцијама и у свакодневном животу. Били смо ослоњени једни на друге, вјеровали смо једни другима, помагали на разне начине кад год смо и колико год смо могли. Тадашњи Рудник жељезне руде “Љубија” имао је доста запослених омладинаца. Да би неко био изабран да иде на савезну радну акцију морао је у сваком смислу да буде међу најбољим радницима. Зато је одлазак на те акције за омладинце била част и привилегија. Ми смо у Руднику имали добро организовану омла-

динску организацију, која је учествовала у креирању друштвеног живота у колективу, али и у локалној заједници. И наша бригада на акцију “Морава 75” била је добро организована и играла важну улогу, не само у изградњи насипа него и у свим другим активностима. У тим акцијама није било забушавања, сви су радили

до задње издржљивости и нико се није жалио на било шта. Било је крвавих жуљева на рукама и ногама, огреботина, убоја, модрица, али нико није одустајао. Иако су биле у духу, условно речено, супарничког надметања за што боље резултате, на акцијама су све бригаде функционисале као један тим, који на крају оствари велики резултат. Лијепе успомене са омладинских радних акција никада се не заборављају”, истиче Пејић.

БИЛИ СМО ПРИМЈЕР ДРУГИМА

Командант Омладинске радне бригаде “Љубијски рудар” био је Ранко Цвијић. Он истиче да се бригада прије одласка на савезну акцију доказала

на Бенковцу. “Омладинска радна бригада “Љубијски рудар” била је један од организатора локалне омладинске радне акције 1974. на идеју да овако добро организована бригада треба да оде на једну од савезних омладинских радних акција у Југославији. Одабрана је СОРА “Морава 75”. С обзиром на заслуге са Козаре, није било проблема да буду примљени. Пошто смо били добро организовани и “мало одраслији омладинци у годинама”, истакли смо се на радилишту, спортским, културним, друштвено-политичким и другим активностима. Посебно је била популарна дуо хармоника Новаковић – Токмачић и крајишка ојкача, која је одјекивала долином Мораве. Мислим да смо ми били инспирација да се касније снимим играни филм “О рук”, на челу са Љубишом Самарџићем. Филм говори о савезним омладинским

најмлађих бригадери “Љубијског рудара” био је тада 14-огодишњи Саша Гороња, који се радо сјећа тог љета. “Рано смо устајали, ударнички радили а послеподне, након одмора уживали у дружењу, бројним културним и спортским активностима, све до повечерја. За мене као најмлађег бригадери и некога који није имао такву врсту радних навика, није све било сјајно, али уз подршку сестре Славице и другара, ово животно искуство било ми је од великог значаја. Мислим да је пријатељство кључна ријеч за омладинске радне акције које су градили наше бившу земљу али и нас као појединце. Та љубав и заједништво не може се описати, то је нешто што се морало доживјети. Мислим да то данас имају само извиђачи” Гороња истиче да је стекао бројне пријатеље међу којима Зорана и Зорицу Јовандић, брата и сестру из Кучева у Србији, с којима је и након 42 године у контакту. Често се чују

радним акцијама у СФРЈ. Радња филма се дешава на СОРА “Морава” у Великој Ломници код Крушевца, гдје смо ми били 1975. године. Вјероватно смо били интересантни као старији омладинци и та радничка омладина, што је била ријеткост на тадашњим савезним омладинским радним акцијама”, присјећа се Цвијић времена када је омладина идеалима, пјесмом и заједништвом градила државу.

ОМЛАДИНСКЕ РАДНЕ АКЦИЈЕ ГРАДИЛЕ СУ И ПРИЈАТЕЉСТВА

Омладинска радна бригада “Љубијски рудар”, 1983. године, учествовала је на ОРА “Сарајево”, на припреми стаза за 14. Зимске Олимпијске игре. Један од

телефоном а посјећују, када им се укаже прилика. Зоран Јовандић, члан ОРБ “Вељко Дугошевић” из Кучева, честитао је јубилеј свим бригадирима ОРБ “Љубијски рудар” с којима је заједно био на ОРА “Сарајево 83”. “Вријеме проведено са нашим, како смо их звали “рударима”, с којима смо дјелили смјештај на Илици, мени као младом бригадери, остало је у најљепшем сјећању. Вољели смо се, пазили једни на друге и много научили. Поред свега што смо проживјели на радној акцији, за мене је највећа ствар то што сам упознао Приједорчане : Сашу, Славицу, Биљану, Зорана и Горана, пријатеље за цијели живот”, поручио је Јовандић.

ОТВОРЕНА ИЗЛОЖБА „РЕТРОСПЕКТИВА“ ПРЕДРАГА МАРЈАНОВИЋА

Текст: КВ

У Галерији „Сретен Стојановић“ отворена је ретроспективна изложба приједорског умјетника Предрага Марјановића. Рођен 1948. године у Приједору, академију је завршио у Сарајеву, а постдипломске студије у Загребу. Идејни је творац приједорске „Галерије 96“, данашње Галерије „Сретен Стојановић“, те креатор визуелног идентитета градске шеталишне зоне.

„Одабрао је своју судбину, а она је била да остане у Приједору. Многи који прате његов рад сматрају да у свом умјетничком смислу ништа није изгубио оставши у Приједору, а с поносом могу да кажем да је град добио много“, рекао је Ненад Марјановић, брат покојног Предрага Марјановића.

Изложбу су поставили Алекса Милић и Борис Еремић, који су бројна дјела овог умјетника посложили

хролошки и тематски, омогућивши посјетиоцима да на једном мјесту сагледају његов цјелокупни опус.

„Поред тога што је био велики сликар, био је и градска легенда и неко кога цијели град памти. Нека од његових дјела вечерас су по

први пут изложена, а публика ће имати прилику да на један интиман начин схвати ко је заправо био Предо“, објаснио је Борис Еремић, в. д. директора Галерије „Сретен Стојановић“.

Додао је да је ова изложба прилика да се на креативан начин одуже великом умјетнику.

Вршилац дужности начелника Одјељења за културу, међународну сарадњу, спорт и невладине организације Александар Миљешић нагласио је да ова изложба има симболичан значај.

„Како и сам назив изложбе гласи ‘Ретроспектива’, ово је својеврстан омаж раду Предрага Марја-

новића. За мене, као начелника Одјељења за културу, он је један од наших највећих умјетника, а у прилог томе говори чињеница да је цијели свој живот посветио граду Приједору“, казао је Миљешић. Ова изложба дио је програма „Приједорско љето 2025“ и биће отворена до 2. октобра. Организатори позивају све грађане и љубитеље умјетности да искористе ову прилику и упознају се с дјелима човјека који је својим радом заувјек оставио траг у културном идентитету града.

ПРОМОВИСАНА КЊИГА „ПЛАКАЛИ СМО ПЈЕВАЈУЋИ“

Текст: КВ

У лапидаријуму Музеја Козаре свечано је промовисана књига „Плакали смо пјевајући – Фрагменти из прошлости Ракелића и околине“, ауторке Милене Алексић Кеџман. Вођена жељом да будућим генерацијама остави вриједно свједочанство о прошлости, почела је да сакупља податке о селу, ослањајући се на властита сјећања,

као и приче комшија и пријатеља. Најстарији извор, како је истакла ауторка, била је њена комшиница рођена 1878. године.

„Ја сам живјела у селу, а први разред сам завршила 1941. године, дакле, запамтила сам та времена и сјећам их се као да је јуче било. Могу вам рећи, било је тешко. Била сам прва дипломирана учитељица у селу и много ме интересовало да сазнам оно чега се ја не сјећам, па

сам питала старије од себе и све сам записивала. Било је и многих других тема осим рата“, испричала нам је ауторка.

Милена је описала и сложене одnose са комшијама муслиманима из оближњег села Ћела, али и унутрашње подјеле међу српским устаницима. Најдетаљније је описан живот после 1945. године, а своје дјело завршила је описом догађаја који су претходили почетку Одбрамбено-отаџбинског рата.

„Поред Другог свјетског рата и историје тога краја, борбе и страдања, Милена доноси значајне податке за послеријатни период, када је нова комунистичка власт радила на успостављању новог система и изградњи државе, заједно са свим добрим и лошим странама послеријатне власти, са свим тешкоћама и сиромаштвом“, објаснио је уредник Борис Радаковић.

Оснивач и предсједник Фондације „Заборављени коријени“ Драган Радовић рекао је да је циљ оваквих пројеката да се сачувају

сјећања на људе који су обликовали идентитет заједнице, те да су у књизи приказане фотографије које прате текстове и додатно доприносе духу времена о којем ауторка у овом дјелу пише.

„Фондација „Заборављени коријени“ првенствено објављује издања везана за страдање Срба током Другог свјетског рата, а акценат је увијек на томе да се објаве нови извори. У том духу објављена је и ова књига, која је заиста драгоцен, јер пред читаоце доноси мноштво нових извора и података који до сада нису били познати. Најдрагоцијеније јесу фотографије које су забиљежене прије више од 100 година“, рекао је Радовић.

Милена Алексић Кеџман цијели свој радни вијек провела је у просвјети, прво као учитељица, а потом као наставница руског језика. Посвећена свом позиву и након одласка у пензију, остала је везана за образовање, усмјеравајући свој труд на очување сјећања и историје родног краја.

МНОГИ ПРАВЕ ОГРОМНУ ГРЕШКУ С ВОДОМ ПРИЛИКОМ ВЕЛИКИХ ВРУЋИНА

Фото: Freepik

Док температуре незаустављиво расту и сви тражимо спас у хладу или освјежењу, многима је прва реакција - посегнути за пластичном боцом воде. Но управо ту, у наводно најздравијем избору,

крије се потенцијална опасност. Стручњаци већ неко вријеме упозоравају да би конзумација воде из пластичне амбалаже, нарочито по високим температурама, могла имати штетне посљедице

по здравље. Вода у пластичним боцама широко је доступна и често први избор кад се жеђ јавља, али мало ко размишља о томе што се догађа с пластиком на врућини. Према ријечима др Каролине Ковалцзук, стручњакиње за прехранбену технологију, излагање пластичних боца сунцу или високим температурама може довести до отпуштања микропластике и кемакалија попут БПА - спојева који могу реметити хормоналну равнотежу и негативно утицати на имунитет. Микропластика, толико ситна да је голим оком не видимо, има способност продријети дубоко у организам и дугорочно се акумулирати у различитим органима. Промјене у изгледу боце, попут изобличења, омекшавања или необичног мириса воде, могу бити знак да је дошло до хемијских промјена које вода

упија. Стручњаци зато савјетују опрез: пластичне боце не треба остављати у аутомобилима или на директном сунцу, а још је сигурније користити вишекратне боце израђене од нехрђајућег челика или стакла. Такође, једном отворене боце брзо постају идеално тло за развој бактерија, посебно кад их се користи више пута без испирања. Усна шупљина преноси бактерије у боцу, а врућина додатно погодује њиховом размножавању, што може резултирати пробавним сметњама и тровањима. У периоду све чешћих топлотних валова, правилна хидрација остаје изузетно важна, но није свака вода једнако сигурна. Умјесто да посегнемо за најближом пластичном боцом, можда је вријеме да промислимо како пијемо, а не само колико, преноси klix.hr.

МУЋКАЈТЕ ТРИ ПУТА НЕДЈЕЉНО УСТА УЉЕМ И СПРИЈЕЧИТЕ МНОГЕ БОЛЕСТИ

Мућкање уља у устима може смањити број штетних бактерија у устима, побољшати здравље десни и помоћи у спречавању настанка проблема попут непријатног задаха и каријеса. До користи које мућкање уља доноси долази тако што се бактерије везују за уље и након завршеног испирања избаце из уста, остављајући окружење са знатно мањим бројем бактерија. Поред тога, ова пракса може подстаћи лучење пљувачке и на тај начин додатно смањити количину бактерија у устима, а одређене врсте уља имају и антиупална својства, преноси Пинк. Употреба уља за испирање уста као начин превенције каријеса, лошег задаха, крварења десни,

сувог грла и уста и испуцалих уста има богату историју. Најчешће се повезује са ајурведом, традиционалном индијском медицином која уобичајено подразумијева употребу сусамовог или кокосовог уља. Мућкање уља у устима траје знатно дуже, између 15 и 20 минута. Све што је потребно јесте да се супена кашика, односно око 15 мл уља стави у уста, а затим почне са мућкањем и испирањем. По завршеном испирању, уље је потребно испљунути, испрати уста млаком водом, а затим зубе темељно опрати на уобичајен начин, четкицом и пастом за зубе. Два најпопуларнија избора су сусамово и кокосово уље.

КАКО НА ВРИЈЕМЕ ДА ПРИМИЈЕТИТЕ НАЗНАКЕ КАРЦИНОМА ДОЈКЕ?

Фото: Pixabay

Ако се карцином дојке препозна и почне да се лијечи на вријеме, шанса за фатални исход је знатно смањена. Карцином дојке је злоћудна болест која настаје кад нормалне жљездане ћелије дојке промијене своја својства те почну неконтролисано да расту, да се умножавају и уништавају околно здраво ткиво. Такве промијењене ћелије могу потом отићи у лимфне и/или крвне жиле те тако проширити болест у друге дјелове тијела. Иако је узрок рака дојке у већини случајева непознат, бројна епидемиолошка истраживања показују да постоји више познатих ризичних чинилаца који имају везе с настанком рака дојке. Ако се препозна и почне

лијечити на вријеме, смртност од рака дојке знатно је смањена. Управо је због тога, кажу лекари, од изузетне важности да се реагује већ при појави првих симптома. Како доноси Експрес, ти симптоми су: квржица у дојци, задебљање или удубљење у дојци, повећање једне дојке, необичне промјене на кожи брадавица и дојке, исцједак из брадавице, болови у дојци. Наиме, према подацима британског института Cancer Research UK, управо су квржице један од првих симптома рака дојке које већина људи примијети. Иако већина квржица на дојкама није канцерогена, важно је посјетити љекара како би их прегледао, преноси портал Дан.

ВИЦОТЕКА

ЗИХЕРИЦЕ

Иду двије зихерице путем и једна каже другој:
«Вруће ми је.»
А друга ће:
«Па откопчај се.»

ЗЛАТНА РИБИЦА

Упецао Васо златну рибицу, а она му каже:
«Ако ме пустиш испунићу ти три жеље!»
Васо је пусти па каже:
«Прва жеља ми је да ме Мара не вара, друга, ако ме и вара да ја то не знам, трећа ако и знам да се не секирам много!»

КОД ДОКТОРА

Један стари пар одлучио отићи код доктора на преглед.
Доктор је прво прегледао муза:
«Изгледа да је све у реду с вама, имате ли проблема?»
«Па докторе ништа посебно, но кад водим љубав са женом први пут, онда је све ок. Но, кад кренемо у другу рунду, онда се почнем јако знојити и то ме мало смета.»
Након тога доктор прегледа жену:
«И ви изгледате добро, но ваш муж ми каже да када водите љубав први пут онда је све ок, а други пут се јако почне знојити. Знате ли можда зашто?»
Жена:
«Наравно да знам докторе.
Први пут је у јануару, а други у августу!»

САТИРИЧНИ
КОКТЕЛ

Пише:
Милан
Курица

- Са четрдесет година старости немам ни дана боловања и ни минуте кашњења на посао. Можда ћу имати кад почнем радити.
- У државној служби је однос према послу пола-пола. Пола се петља у туђи, а пола се не мијеша у свој посао.
- Много је више уздаха у креветима пензионера него у креветима младих људи. Костобоља чини своје.
- Не знам шта је патриотизам, али чврсто стегнем новчаник чим се о томе почне пуно причати.

УКРШТЕНЕ РИЈЕЧИ

Извор: РУБИКОН СЕЛЕКТ

11	ФИЛМ ГОРАНА МАРКОВИЋА НАУКА АНАТОМА	"КЛУБ" У КОЈЕМ ЈЕ ГЛУМИО ПАВЛА	ЗАГРЕБАЧКА ГЛУМИЦА И БАЛЕРИНА, СОЊА НАШ ГЛУМАЦ СА СЛИКЕ	"СРЕДЊИ ТАЛАСИ"
КАНАДСКИ КАНТ- АУТОР БРАЈАН				
ВЕЛИКА ВОДЕНА БЕЛА ТРОПСКА ПТИЦА, ПЕЛИКАН "САВЕЗ"				
				ИМЕ ШПАНСКЕ ГЛУМИЦЕ РОДРИ- ГЕЗ
МОРТАЛЕ ИМЕ АМЕР- БРИТАНСКЕ ГЛУ- МИЦЕ СВИНТОН				
"ОРГАНИ- ЗАЦИЈА РАДА"		"РАФИНЕ- РИЈА НАФТЕ" 7. МЕСЕЦ У ГОДИНИ		
ИМЕ НА- ШЕГ ФУД- БАЛЕРА ГАЋИ- НОВИЋА МОЖДА- НЕ...				
				ДЕМОН ПОЛИТИ- ЧАР ИЗ ФБИХ (5. = К)
"ВЕК" ВЕРЗИЈА ЖЕНСКОГ ИМЕНА ЈУЛА				"АКАДЕ- МИЈА НАУКА"
"АТОМ- СКА МАСА"		"РИЗМА" ЊИМА СЕ БАВИ РОБО- ТИКА	АРТЕСКИ ... ОНАЈ КО- ЈИ ПРАВИ КОРИТА	ОДРЖА- ВАЈУ СЕ НА ВАША- РИШТИМА
ЗЕМЉИШТЕ ОБРАС- ЛО ТРСКОМ, ТРШЧАК, ТРСТИК				ЛУЧКИ ГРАД НА СЗ АЛЖИ- РА
РОМАН ШТАМПАН НА РОТО-ХАРТИЈИ				"ШАХОВ- СКА АКА- ДЕМИЈА"
ДИСКОТЕКА, ДИСКО-КЛУБ (ФАМ.)				"МЕДИ- ЦИНСКА ЕЛЕК- ТРОНИКА"
БРИТАНСКО-АМЕ- РИЧКА ГЛУМИЦА (1921-2007)				НОВИН- СКА АГЕН- ЦИЈА РЕ- ПУБЛИКЕ СРПСКЕ
ПОСЕДО- ВАНА ДОБРА (МН.)				"ИЗДАВАЧ- КИ САВЕТ" ИМЕ ШКОЛ- СКЕ МУ- ЗИЧАРКЕ ЛЕНОКС
ПРИСЕ- ТИТИ СЕ				"РЕПУ- БЛИКА"
СТАНОВ- НИК КНИГА				"НАУКА"
"ОПШТИНСКИ СУД"		АУТОР: БАЊО ЛУЧАНИН	"РУБЉА"	"РАЗРЕД"
			ПОП... И ПОП СПИРА	

„ТЕХНОЛАЈН“ И „КОЗАРСКИ
ВЈЕСНИК“ ДАРУЈУ!

У сваком броју „Козарског вјесника“ пронађите наградни купон. Коверта мора да садржи најмање 8 купона. Прикупљене купоне шаљите на адресу:

Козарски вјесник

ул. 43. Приједорске моторизоване бригаде бр.15
79101 Приједор
(са назнаком: За наградну игру)

Наградна игра траје од 4. јула до 12. септембра 2025. године. Коверте са купонима примамо од 12.9.2025. до 22.9.2025. Срећни добитници биће извучени 24. септембра, а имена добитника ће бити објављена у листу „Козарски вјесник“ и на нашем порталу www.kozarski.com. Не пропустите прилику да освојите вриједне награде уз подршку компаније „Технолајн“, ИПЦ „Козарски вјесник“ и других спонзора наше наградне игре!

НАГРАДНА ИГРА
КУПОН БР. 7

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ:

АДРЕСА

БРОЈ ТЕЛЕФОНА:

ArcelorMittal

JAVNI OGLAS

za prodaju motornih vozila putem
javne prodaje-licitacije

I PREDMET PRODAJE

Predmet prodaje su motorna vozila koje se prodaju putem javne prodaje-licitacije, metodom prikupljanja zatvorenih pisanih ponuda, kako slijedi

Red. br.	God. proizvodnje	Naziv vozila
1	2010	Renaul Clio III
2	2010	Lada Niva

Napomena: Vozila su objavljena 25.11.2024. zbog tehničke neispravnosti, registarske tablice vraćene.

II PRAVO UČEŠĆA

Pravo učešća na licitaciji imaju sva domaća i strana, fizička i pravna lica, koja dostave ponudu u skladu sa instrukcijama navedenim u segmentu V ovog oglasa. Prodaja se vrši po načelu „viđeno-kupljeno“, bez naknadnih prigovora i žalbi koje se odnose na predmetnu prodaju.

III PREGLED VOZILA

Motorna vozila se mogu pogledati svaki radni dan u periodu od 07.30 do 15.30 časova u krugu Centralne radionice AMP. Potrebna je prethodna najava na broj telefona: Centralna radiona +387 52 244 168 kontakt osoba: Živković Velimir.

IV SADRŽAJ I DOSTAVLJANJE PONUDE

Ponuda treba da sadrži sljedeće:

a) pismo - za pravna lica ponuda na memorandumu ponuđača sa nazivom, brojem PDV registracije, adresom i kontakt telefonom, a ukoliko je ponuđač fizičko lice ponuda sa imenom i prezimenom, imenom jednog roditelja, adresom, kontakt telefonom.

b) za pravna lica fotokopija rješenja o upisu u sudski registar ovjerena od strane nadležnog organa, ime ovlašćenog lica za zastupanje u postupku licitacije,

v) fotokopija lične karte za fizička lica,

g) iznos ponude u konvertibilnim markama.

Ponuda mora biti potpisana od strane ponuđača. Ukoliko je ponuđač pravno lice mora biti i ovjerena pečatom pravnog lica.

V DOSTAVLJANJE PONUDA

Ponude se dostavljaju na jednom od službenih jezika u BiH.

Ponude se dostavljaju u zatvorenoj koverti, sa naznakom "PONUDA ZA JAVNU PRODAJU-LICITACIJU - NE OTVARAJ", poštom ili lično na adresu ArcelorMittal Prijedor d.o.o. Prijedor, ulica Akademika Jovana Raškovića broj 1, Prijedor - Služba Prodaje.

Ponuđač je dužan da dostavi sve tražene dokumente iz sadržaja ponude.

Ponude koje u svom sadržaju ne budu imale svu neophodnu dokumentaciju, kao i ponude primljene nakon datuma i vremena naznačenog u ovom oglasu neće se uzeti u razmatranje.

Oglas o javnoj prodaji motornih vozila putem licitacije biće objavljen u štampanom izdanju lista Kozarski vjesnik, izdanje za 15.08.2025. godine.

Oglas je otvoren u periodu od 15.08.2025. godine do 22.08.2025. godine do 15:30 časova.

VI KRITERIJUM ZA IZBOR NAJPOVOLJNIJEG PONUĐAČA

Izbor najpovoljnijeg ponuđača isključivo će se zasnivati na najpovoljnijoj ponudi, na način da

se postigne najviša ponuđena cijena i ukoliko je ponuda valjana u pogledu ispunjavanja uslova navedenih u oglasu.

Ako se prijavi dva ili više ponuđača, čije ponude su valjane, sa istom cijenom koja je ujedno i najviša cijena ponude, najpovoljniji ponuđač je onaj koji je ranije dostavio ponudu po datumu i vremenu prijemnog štambila protokola ArcelorMittal Prijedor, d.o.o. Prijedor.

O rezultatima nadmetanja ponuđači će biti blagovremeno obaviješteni.

VII OBAVEZE POBJEDNIKA LICITACIJE

Pobjednik licitacije je dužan da pristupi zaključenju ugovora u roku od 5 (pet) radnih dana od dana prijema obavještenja o prihvatanju ponude pobjednika licitacije.

Pobjednik licitacije je dužan da u roku od 5 (pet) radnih dana od dana potpisivanja Ugovora za motorno vozilo uplati kupoprodajnu cijenu, da kompaniji ArcelorMittal Prijedor, d.o.o. Prijedor priloži dokaz o izvršenoj uplati, te da preuzme motorno vozilo u roku od 30 dana po dostavljanju dokaza o uplati sredstava.

Uplatu sredstava je potrebno izvršiti na žiro račun ArcelorMittal Prijedor, d.o.o. Prijedor broj 1610450020040043 koji se vodi kod Raiffeisen Bank.

Pobjednik licitacije snosi sve obaveze koje se odnose na predmet prodaje, što uključuje troškove transporta vozila, kao i sve troškove oko prenosa vlasništva.

U slučaju da pobjednik licitacije ne pristupi potpisivanju Ugovor u roku od 5 (pet) radnih dana od dana prijema obavještenja o prihvatanju ponude, Komisija će smatrati da je odustao od kupovine, te će Komisija ponuditi motorno vozilo sledećem najpovoljnijem ponuđaču.

U Prijedoru, dana 15.08.2025. godine

ArcelorMittal Prijedor d.o.o.

ЕУ МИЈЕЊА ПРАВИЛА НА ГРАНИЦАМА

Европска унија од 12. октобра 2025. године уводи нови дигитални систем уласка и изласка (ЕЕС) који ће замијенити досадашње печатање пасоша. Ова промјена важи за све грађане земаља ван ЕУ, укључујући Србију, БиХ, Црну Гору, Сјеверну Македонију, Албанију и тзв. Косово. Умјесто печата, путници ће пролазити биометријску идентификацију - фотографи-

сање лица, узимање отисака прстију и дигиталну регистрацију личних података и информација о путовању. Шта је ЕЕС и како функционише Систем ЕЕС прикупља: отиске прстију фотографију лица личне податке и информације о путовању Подаци ће се биљежити приликом сваког уласка и из-

ласка из Шенгенске зоне. Циљ је модернизација и унапређење контроле граница, бржа провјера путника, спречавање злоупотреба докумената и прекорачења боравка. Хрватска прва уводи ЕЕС на границама Како је саопштио МУП Хрватске, систем је технички спреман и почеће да се примјењује на свим међународним граничним прелазима са трећим земљама, укључујући оне према Србији и БиХ. То значи да ће већ од 12. октобра сви путници из Србије и БиХ који улазе у ЕУ преко Хрватске пролазити нову процедуру. МУП Хрватске упозорава да је могуће формирање гужви - посебно током туристичке сезоне - због додатног времена потребног за регистрацију биометријских података. Савјети за путнике из региона Грађанима се савјетује да: провјере важност пасоша

прије путовања буду спремни на фотографирање и давање отисака прстију прате стање на границама путем Хрватског аутоклуба ЕЕС и ЕТИАС - у чему је разлика Поред ЕЕС-а, ЕУ уводи и систем ЕТИАС. Код ЕТИАС-а се путник пријављује онлине, плаћа таксу од 7 евра и одобрење важи три године. Код ЕЕС-а, регистрација се ради при сваком уласку у ЕУ, али се ништа не плаћа. Постепена примјена Нови систем ће се уводити постепено током шест мјесеци. Након тог периода, печати у пасошима више неће постојати - сви подаци биће дигитално евидентирани. Ово ће посебно утицати на грађане који често путују у ЕУ због посла, студија или посјета породици, јер ће процедуре бити детаљније, али и сигурније, наводи «Телеграф».

Тужно сјећање на нашу драгу кћерку и тетку

БОРКУ РАДИШИЋ
(12.08.2022-2025)

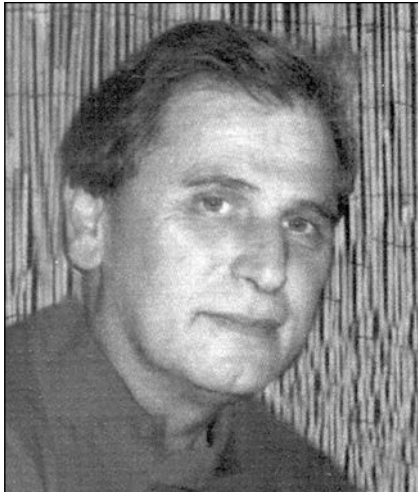

С тугом и љубављу.
Твоји: мајка Стана и сестра Мирјана са породицом

20265

Дана 20.08.2025. године навршава се пет тужних година одкад није са нама наш вољени супруг, отац и дјед

БОШКО ВУЈИЧИЋ
(1958-2020)

Пет година недостајања, туге и жала али наша срца, приче, успомене и сјећања те себично чувају. Љубав и понос не пролазе, само вријеме од нашег последњег загрљаја.
Твоји: Нада, Јелена, Славица, Ана, Лука, Матија и Дамир.

20271

Дана 20.08.2025. године навршава се 17 година одкад нас је напустио наш драги и никад прежаљени

МИОДРАГ (МИКИ) КНЕЖЕВИЋ
(1970-2008)

У суботу, 16.08.2025. године, посјетићемо његову вјечну кућу на гробљу Пашинац. Драги наш Мики, био си нам подршка и ослонац. Хвала ти за сву љубав коју си нам несебично пружао.
Твоји најмилији: родитељи Славко и Мирка, дјеца Ивона и Саша, супруга Слађана, зет Дејан, снаха Сања и сестра Сања са породицама.

20269

Последњи поздрав комшији

РАДЕНКУ ГРУЈИЋУ

Морам те последњи пут поздравити најбољи комшија, пријатељу, узданиче, добротинитељу. Хвала ти за све што си учинио за нас. Почивај ми у миру.
Комшија Моћа

20267

Dana 8.8.2025. u 88. godini života preminuo je naš dragi

OSMAN KARADŽIĆ

Posljednji ispraćaj i dženaza biće obavljen u nedjelju, 17.8.2025. u 17.00 časova na mezarju Pećani u Prijedoru.
Ožalošćeni: supruga Mersija, kćerka Amela, sin Armel, kao i mnogobrojna rodbina i prijatelji.

20266

СЛИКЕ ЧИТУЉА ЧУВАМО 40 ДАНА

ПРИЈЕДОРСКИ ИНФОРМАТОР

ХИТНЕ СЛУЖБЕ		КОМУНАЛНА ПРЕДУЗЕЋА		АПТЕКЕ		ТУРИЗАМ		УСТАНОВЕ	
Полиција	122	Водовод	052/236-600	Апотека Козара	052/231-202	Туристичка организација		Метеоролошка станица	052/232-285
Хитна помоћ	124	Топлана	052/231-779	Апотека 16. Мај	052/242-860	Приједор	052/234-220	Пошта Приједор	052/233-980
Ватрогасци	123	Електродистрибуција	052/233-031	Апотека Медикус	052/234-160	Хотел Приједор	052/234-788	Основни Суд	052/211-420
Информације	1185	Комуналне услуге	052/237-177	Апотека Урије	052/239-130	Мотел "Le Pont"	052/214-494	Дјечији вртић "Радост"	052/243-020
Тачно вријеме	125					Ресторан "Para Joe"	052/333-123	Дом пензионера	052/233-750
САОБРАЋАЈ		УСТАНОВЕ		МЕДИЈИ		Ресторан Рибарска прича	052/325-510	Центар за социјални рад	052/231-967
Аутобуска станица	052/240-150	Библиотека	052/211-324	РТРС ИТЦ Приједор	052/240-200				
АМСЈ ПД	052/212-040	Позориште	052/211-116	ИПЦ Козарски	052/232-863				
Железничка станица	052/211-021	Музеј	052/211-334	Вјесник					
Аеродром Урије	052/236/429	Галерија	052/213-305	Радио Приједор	052/911-822				
		Метеоролошка станица	052/232-285	ТВ Приједор	052/211-239				
		Кино "Козара"	052/211-258			ЗДРАВСТВО			
		Градска читаоница	052/211-477			Дом здравља	052/231-288		
		Суд	052/211-420			Болница	052/238-411		

Тужно сјећање на нашу драгу

САЊУ МАЦАР
(2019-2025)

Сјећање на тебе вјечно ће трајати.
Ожалошћени: мајка, кћерка и супруг

20264

Дана 18.08.2025.
године навршава се
годишњица од смрти
нашег вољеног тате

РАДОВАНА
(БРАДЕ)
ПАНИЋА
(1952-2024)

Тата, ни сами не вјерујемо да је тако ова година брзо
прошла без тебе у тузи и боли у срцу. Недостајеш
нам сваког дана, вјерујемо да си на небу да нас
гледаш и да си поносан на нас. Толико наше очи суза
су исплакале, али ниједна нам те није вратила, тата...

Чувамо те у срцу и сјећањима док настављамо да
живимо онако како си нас и сам учио. Почивај у миру
и нека те анђели чувају.
Синови Небојша и Немања

20270

Дана 18.08.2025. године навршава се
годину дана од смрти мог вољеног оца

РАДОВАНА (БРАДЕ)
ПАНИЋА
(1952-2024)

Прошла је ова тужна и тешка година и пролазиће тако вријеме, а
успомена и сјећање трајаће заувјек. Чувам твој лик у срцу као ико-
ну и утјеху тражим у најљепшим успоменама. Нека твоја душа по-
чива у миру. Заувјек захвална и неутјешна кћерка Наташа и унук
Милан.

20270

Дана 18.08.20205. године навршава се
тужна година од смрти мог драгог супруга

РАДОВАНА (БРАДЕ)
ПАНИЋА
(1952-2024)

Ти си био легенда од човјека, храбар
борац, добар супруг и дан за даном иде.
Ни један без сјећања на тебе, премало је ријечи а превише туге да би
рекла колико ми недостајеш.
Твоја супруга Смиља

20270

ВАТЕРПОЛО НА САНИ – ПОВРАТАК СПОРТА НА РИЈЕКУ

Текст: Козарски вјесник

На десној обали ријеке Сане одржан је неуобичајен, али за многе Приједорчане изузетно узбудљив спортски догађај

– такмичење у ватерполу. У организацији групе спортских ентузијаста постављен је терен са циљем промоције овог спорта, али и популаризације градског купалишта.

Како су истакли организатори, резултат је био у другом плану.

„Оно што нам је најважније јесте промоција Сане, чисте воде и очување овог богатства које имамо. Увјерен сам да би други градови са овако мирном ријеком кроз центар имали бројне садржаје. Зато смо одлучили да направимо ватерполо терен који ће остати и после овог догађаја, слободан за кориштење у сваком тренутку“, рекао је Лазар Петковић, спортски ентузијаста и један од организатора. Предсједник Удружења „Чувари Сане“ Милан Саџак подсетио је да је

управо запуштеност овог дијела ријеке била повод за оснивање удружења.

„Након година труда и рада на уређењу обала, овај догађај носи посебну енергију. Све екипе које учествују чине људи који свакодневно боре на овој обали. Надам се да ће терен бити кориштен редовно“, нагласио је Саџак.

Мало је познато да је Приједор још 1959. године имао ватерполо клуб, а утакмице су се играле управо на Сани. Клуб је био активан до 1964. године. Своје успомене подијелио је Милан Обрадовић, некадашњи члан

клуба и бивши играч „Радничког“.

„Средњу школу сам похађао у Сплиту, гдје сам заволио спортове на води, а љубав према њима пренио сам и на Сану. Сјећам се такмичења у Сарајеву, Бањој Луци, а последње је одржано у Требињу. То је било друго вријеме – више људи је било на обалама Сане“, присјетио се Обрадовић.

Уз обновљени терен на Сани, можда је дошло вријеме да се ова спортска прича поново покрене. Ватерполо на ријеци – зашто да не? Приједор је већ једном показао да зна како се то ради.

ИСТОРИЈСКИ МЕЧ „РУДАРА“ ПОД РЕФЛЕКТОРИМА ПРОТИВ „РАДНИКА“

Текст: Т. Мандић

У 4. колу Wwin Премијер лиге БиХ, „Рудар“ Приједор дочекује екипу „Радника“ из Бијељине. Тренер Перица Огњеновић је на конференцији за новинаре истакао да тим наставља рад по зацртаном плану, с циљем да из утакмице у утакмицу напредује, буде бољи и уигранији.

„Очекује нас дуел против једне квалитетне екипе, што показује и њихов бодовни салдо. Имамо велики респект према

„Раднику“. Спремамо се за овај меч као и за онај против „Жељезничара“, у којем смо остварили позитиван резултат. Сада треба остати приземан и полако се припремати за наредне изазове“, казао је Огњеновић.

Ова утакмица биће историјска за „Рудар“, јер ће први пут играти под свјетлима рефлектора. „Надамо се лијепом амбијенту. Поддршка публике би нам значила много“, додао је тренер. Нападач Бранислав Коцић нагласио је да је еки-

па значајно напредовала у односу на припреме на Златибору. „Боље смо се упознали, почели смо квалитетније играти и напредак је видљив. Атмосфера у свлачионици је одлична, посебно након последње утакмице против „Жеље“, гдје смо храбро изашли на терен и показали се у добром свјетлу“, рекао је Коцић. Сусрет „Рудара“ и „Радника“ је у петак, 15. августа, на Градском стадиону у Приједору, с почетком у 21.00 час.

„ОМАРСКА“ УБЈЕДЉИВА У ГЕНЕРАЛНОЈ ПРОБИ ПРОТИВ „СЛОГЕ“

Фото: Фејсбук страница ФК „Омарска“

Текст: Т. Мандић

Фудбалери „Омарске“ савладали су екипу „Слоге“ у Трну резултатом 3:1 у генералној проби пред почетак нове првенствене сезоне.

Домаћи су боље отворили меч и повели у 23. минуту голом бившег играча „Омарске“ Давида Тркуље. Ипак, гости су експресно узвратили – већ у 29. минуту након слободног ударца Растоке, лопта је погодила пречку, а на одбијену је натрчао Јаћимовић и изједначио. Само шест минута касније Анђић је пресекао додавање на центру, а брза акција „Омарске“ завршена је прецизним ударцем Пеуље са ивице шеснаестерца за преокрет и вођство 2:1.

На старту другог дијела Јаћимовић је проиграо Копану, чији први покушај брани Милановић, али из одбитка Копана погађа за 3:1. Након шест измјена које је у 60. минуту направио тренер Стојнић, темпо игре је опао, али су виђене још двије добре шансе – Рендићев снажан шут и одлична одбрана Милановића у 72. минуту те промашај Стаменковића у 84. минуту.

Резултат се до краја није мијењао, па „Омарска“ с побједом и добром дозом самопоуздања чека премијерни првенствени меч који ће играти овог викенда против „Слободе“ у Новом Граду.

КОЗАРСКИ
ВЈЕСНИК

У прољеће 1942. године појавио се први број „Козарског партизанског вјесника“, у издању партизанског Обавјештајног бироа Другог крајишког (козарског) НОП одреда „Младен Стојановић“. У љето 1975. године изашао је први број после Другог свјетског рата.

Издаје: Информативно-пословни центар „Козарски вјесник“ Приједор - Редакција и администрација: Улица 43. приједорске бригаде. Лист регистрован код Министарства информација Републике Српске, бр. 170/93 од 10.3.1993.године. Излази сваког петка - Вршилац дужности директора: Милан Тубин - Вршилац дужности главног и одговорног уредника: Тања Мандић, Вршилац дужности замјеника главног и одговорног уредника: Бојана Мајсторовић - Редакција: Зоран Совиљ, Деборах Совиљ (лектор/редактор), Бојана Мајсторовић, Мирјана Шодић, Гордана Каурин, Рената Шикањић Новаковић - Технички уредник: Силвија Дејановић - Замјеник техничког уредника: Радмила Радиновић Петровић - Телефони: Директор 232-803, рачуноводство и маркетинг 232-863, Радио Приједор 911-822, Телевизија Приједор 211-239, Тел/факс 232-803, 232-863. - Цијена примјерка одштампана на „глави“ Листа - Претплата: Све информације о претплати на Лист на телефоне 211-575 и 232-863 - Рукописи и фотографије се не враћају - Жиро рачун: НЛБ банка АД Филијала Приједор - ж.р. 5620070000263992 (са назнаком за „Козарски вјесник“) - Штамп: „PRINT DESIGN“ д.о.о. - За штампу: Ернест Бадњевић, директор